

مصری خان خاطر اپریدے

Ketabton.com

دخاطر دیوان

مصری خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

<http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com>

فهرست

- شیر (۱)
- ۱ : چي عاشق د معشوق په لور کاته کا _____ ۱۴
- ۲ : چي اشنا ئي ستمگرشي نر به شته کا _____ ۱۵
- ۳ : زېږه ئي کوي هر دخت در دونه اشنا _____ ۱۶
- (۵)
- ۴ : کافي بوتلي دي ديار د معمه _____ ۱۷
- (۱)
- ۵ : خپر من که در ته ما وکک تا را وکک _____ ۱۸
- (۴)
- ۶ : داستا د حسن تماشي واخستم _____ ۱۹
- ۷ : دوايد شم تانه قربان شه وکرم _____ ۲۰
- ۸ : باغ د ميني دي د خيال پکني غنچي کرم _____ ۲۱

تسرون

د خېبر دري
د شاعرانه غېږي
په
نوم

د خاطر رنگين غزل ته حېرانېرم
په دي خې خېبر کسې خه دي بي له خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ۴۱ : بیا دی سہی نہ کرم پہ ہنر سترگر
- ۴۲ : ماد و مال پہ شہہ کبھی تولہ شہہ سحر لیدلر
- ۴۳ : شوق ہی ستالہ دہود پیغروں سرہ لادلر
- ۴۴ : باد شرمہ دعشق دکھی نگون پہ سرورن
- ۴۵ : خیر بہ سرہ پت دراہہ پہ زبہ ذرہ ذرہ یں
- ۴۶ : شکہ ہی تن پہ سوز پدو تہر کرم
- ۴۷ : بندہ شولہ دہرہ ہی انکار ہی وکرم
- ۴۸ : خبر نہ وم دی تواب اور دی عذاب تہ
- ۴۹ : زہ یعہ حبران د دنیا سترگر تہ
- ۵۰ : تہ ہی رقیب تہ اشار ہی کر ہی دار مل نخبہ دہ
- ۵۱ : خوابہ تراغہ شر دخرن وھی نامہ پاتی دہ
- ۵۲ : بیگاستا پہ انتظار ہی ہسی ستر ہی تولہ شہہ کرم
- ۵۳ : لہر و نقاب لری کہدل زدہ کرم
- ۵۴ : ما پہ شرکین تا پہ خربو تہرہ کرم
- ۵۵ : رقیبہ پہ خیر راغلی باشنا خیر ہی کرم
- ۵۶ : یاد شرابونہ نشی دیاسہ
- ۵۷ : دسحر بادہ دا ارمان یں سہ
- ۵۸ : لکہ کلہ دمر سپدو دکہ شدہ
- ۵۹ : ستالہ سپینہ مخہ خار زما زہکے شدہ
- ۶۰ : دہجران پہ شہہ دہرہ پہ لاس کبھی راغلہ
- ۶۱ : ترخر تہ ہی زبہ کین ہی کلہ کلہ

- ۶۲ : زہ ککہ دموم پہ شان دیدار زہ اربہ کبھی
- ۶۳ : شرمہ ہی زہ پیم پہ خرافہ پس ہی زہیر پیم
- ۶۴ : ستا پہ الفت کبھی بہ ہنر تہیار نہ شم
- ۶۵ : واخلمہ تا اوکھ دنیا واخلم
- ۶۶ : خرمشالی ستاشہ زہ ہی نہ لغلم
- ۶۷ : لکہ کلہ ہی پہ ازغر کبھی وینم
- ۶۸ : پہ دی دنیا کبھی ہسی شہی تہروم
- ۶۹ : اشناکہ تانہ پہ کتر پرہ شوم
- ۷۰ : قسمتہ داسی دی وڈہ کرم ہی بہدار نہ شوم
- ۷۱ : نور پہ زبہ ہی نہ خائیر ہی ہی خٹہ وایم
- ۷۲ : تہ بہ کرم ہی ہسی بیکلے زہ بہ مہریم
- ۷۳ : جنگلی مخ تہ دی دموم پہ شان اوبہ یم
- ۷۴ : رنگ تہ ہی کردہ سرے سکر نہ یم
- ۷۵ : سپرلیہ ! زہ دی پہ غنچ کبھی نہ یم
- ۷۶ : پارہ ! ستامین ہی پہ اور سہلے یم
- ۷۷ : ستا دستارل پہ منزلون کبھی یم
- (۹)
- ۷۸ : ٹروندی کلہ نہ ماہرہ دی بی لٹ خاورو
- ۷۹ : خود بہ زہ ٹرہ برمدہ بہ سرور سترگر
- ۸۰ : نور بہ خٹہ یرسی زما پہ تورو سترگر

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ۶۱ : دستا سترگي ي کونجې زېږه نه وځي _____
- ۶۲ : زېږيد! تاوې چې دردونه شته دي _____
- ۶۳ : چې پېمان نه شي په يا کيې شته دي _____
- ۶۴ : کله دستا دځنډېدو شپې دي _____
- ۶۵ : دستا په غم کيې خوشحالي پتې دي _____
- ۶۶ : زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترگي دي _____
- ۶۷ : فن خرماته هسې بله دنيا بنگاري _____
- ۱۶۸ : زېږه ي کله هر شر را نه هر شته غولري _____
- ۱۶۹ : نعا زېږه اود دستا سترگي سس پرېږي _____
- ۷۰ : ما نکې فن به ي زېږه وچري خرددونه دکا تېريږي _____
- ۷۱ : څه چې پرې پرې پرماف ما ديار سره چرېږي _____
- ۷۲ : دوخت دکذاړونو چې داغونه نه چرېږي _____
- ۷۳ : نور به ايله شته دلبرين نه پاتې کيږي _____
- ۷۴ : سترگي دکېوه برندي چې وختونه دارخطاشي _____
- ۷۵ : په ارمان دناافه شي چې هر بنديار شي _____
- ۷۶ : ودي دنيا نه چې کلون ورک شي _____
- ۷۷ : چې يې روڼو دې دلبر په پېمانو شي _____
- ۷۸ : ستا چې خورې زلفي کونځي داتار شي _____
- ۷۹ : دواندي به ي دا وې چې کانه به شي _____

- ۴۷ : ستا دبنکلي مخ شعونه چې مسه شرله _____
- ۴۸ : بيا به سره کوررو اوس خوراقي ده درومده _____
- ۴۹ : شکر د شې زه هم دپنېرې شومد _____
- ۵۰ : کله چې په فکر کيې دستا يمه _____
- ۵۱ : دلاري ماوه شرم دپنس ځني وتلي يمه _____
- ۵۲ : توبه څنگه تېرېږي په هر بنديار باندي وختونه _____
- ۵۳ : ما په مثال کله پتنگ لگېد _____
- ۵۴ : دستا دخلي چې فېصله ماته شه _____
- ۵۵ : نور زهر په خړوبکيې دافسون مڼه لکړه _____
- ۵۶ : نه خروايد زه به شته کمه زېږيد لهس پيد! _____
- د
- ۵۷ : ځيگرې شرکاب په لېراور دکېږد _____
- ۵۸ : لږه درياب دسيې نه شي په واپه زېږه _____
- ي
- ۵۹ : داسې بله شپه به په نصيب سره راځي _____
- ۶۰ : عکس دستا زما د سترگوله ځمبار وځي _____

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ۹۹ : پوه شومه پده دي چي په کنځل کښي څنگه بنکارې ————— ۱۱۸
- ۱۰۰ : اے کله ستا چي ډکي له خنطنه سترگي لاري ————— ۱۱۶
- ۱۰۱ : که دي دا زلفي په لاس راغلي اشنا بيا به څه کړي ————— ۱۱۷
- ۱۰۲ : ډيره خوشحالي بنه نه ده بيا رانه هير پښې ————— ۱۱۸
- ۱۰۳ : تکه مجنون غرندي گرمم په بيا بان درپسي ————— ۱۱۹
- ۱۰۴ : راشده اے ماو تابان په توره شپه کښي ————— ۱۲۰
- ۱۰۵ : چي دسترگو دي بنکار زني زما سترگي ————— ۱۲۱
- ۱۰۶ : خود دهرې ږي ږي کورچ شري زما سترگي ————— ۱۲۲
- ۱۰۷ : دستاچي نه وينم دا توري سترگي ————— ۱۲۳
- ۱۰۸ : څه وشو چي سترگي ي په تاباندي غوښي شولي ————— ۱۲۴
- ۱۰۹ : چي اشنا ږي کړي ايسار پښم ولي ————— ۱۲۵
- ۱۱۰ : اوبښکي نه کيږي غر ماتي شري ————— ۱۲۶
- ۱۱۱ : نه به په زپه کښي ماته څه را کړي ————— ۱۲۷
- ۱۱۲ : نه ما ستا شپي يو په سله نه پ ————— ۱۲۸
- ۱۱۳ : هر څرکي دي دنږه قرار وراره راهي ————— ۱۲۹
- ۱۱۴ : داسي رانه گروي تکه نه چي رانه گروي ————— ۱۳۰

سندري

له ۱۳۲ نه تر ۱۶۵ پوري

- ۸۰ : خزان لارشي ، بهار راشي گلان خوشاله شي ————— ۹۶
 - ۸۱ : راشده په کور کښي د جرگه خبري نه شي ————— ۹۷
 - ۸۲ : داستا په سترگو کښي به څه پاتي شي ————— ۹۸
- ک
- ۸۳ : زپه په رانه دے چي تارو لے مخ دے ————— ۹۹
 - ۸۴ : شوک چي ستاد گزافي مينې طلبکار دے ————— ۱۰۰
 - ۸۵ : خون خور د مينې په ترڅو کښي انتظار دے ————— ۱۰۱
 - ۸۶ : خدايه څومره چي وفا زما دلبر دے ————— ۱۰۲
 - ۸۷ : ما وي ځان رانه اشنا دستا په څير دے ————— ۱۰۳
 - ۸۸ : شاند چي حسن دي اشنا د سرو ليرنه ډک دے ————— ۱۰۴
 - ۸۹ : تک تود سر دے داستا سر دے ور بل دے ————— ۱۰۵
 - ۹۰ : څومره ډير ي په زړگي باندې چي غم دے ————— ۱۰۶
 - ۹۱ : ستا په انتظار کښي ماته کمال څه دے ————— ۱۰۷
 - ۹۲ : چي زپه ي ستا په تود دے په بل توري پښو نه دے ————— ۱۰۸
 - ۹۳ : چي لږ نظر چي د بصر پاتې دے ————— ۱۰۹
 - ۹۴ : سترگو دي چي چي د خندا زده کړي ————— ۱۱۰
- ي
- ۹۵ : د ځان سپنگا دولر کښي مسکوي وي ماليدې ————— ۱۱۱
 - ۹۶ : اشنا ي فن ليدو تيري وعدي راپا دېدي ————— ۱۱۲
 - ۹۷ : زما د اميد ونړ وځې شپي وغزېدي ————— ۱۱۳
 - ۹۸ : چي بنکلي دي وځنډېدي شر شوي ————— ۱۱۴

Scanned and pdf copy by

Fazal Anin

پي اشنايي ستمگرشي نوبه خه کا
پي زخي شوک پي ځيگرشي نوبه خه کا

پي ټول عمر يي تير کپي پي پالنکوي
خه پي زمکه يي بستر شي نوبه خه کا

پي پي عمر کني يي غم ليدلے نه وي
پي دغم سره يي سر شي نوبه خه کا

انتظار پي د وصال پي کومه شپه کوي
د بيلتون پي پري سر شي نوبه خه کا

که ديدن د يار موندے پي دهرهوشي
پي غماز دچا رهبر شي نوبه خه کا

زه خاطر خو هميشه دغسي واييم
پي اشنايي سرود شي نوبه خه کا

پي عاشق د معشوق پي لود کاته کا
خود ليمه شي کم طاقته پر پواته کا

پي پلور له مغه لري کهي دنيا شي
که سترگه د سبا پي راخاته کا

لږ يي عکس د زپه واخله که دې شکر يي
پي دا تور بانه دې غرنکه ويشته کا

پي مين زپه ځنکدن شي پي يار راشي
پي هبت زپه پي گوکل کني الواته کا

د خاطر پي زپه کي داغ د بيلتون کوي
پي د يار پي لود کانه وابه کاته کا

کافی بوتی دی دیار دمحمد
مامنی پے دیدار دمحمد

کس کونہ به بی لاری شی پے مکنی
که چا و نیوله لار دمحمد

د دنیا واپه کونہ به بی هبر شی
که چا و نیوله کلزار دمحمد

پی ددی دنیا ژپ او خندا نه وے
زه وے شمع په مزار دمحمد

د یادونوی وصال کنه خاطره
چی قرار وی بی قرار دمحمد

زپه ی کوی هر وخت درونه آشنا
لبخری واره فر یادونه آشنا

تر خوبه ژاپم ستا پے مینه کنی زه
گوده داو بنکوی سیندونه آشنا

اوس دې له غمه خلاصدل انشم
ما وې پے عشق کنی وی خوندونه آشنا

نن پے جبین کنی دې خالونه شردی
دی پے چشمانی مگردونه آشنا

که ستا پے خیال کنی دے اجل ته قریب
د خاطرشته دی ارمانونه آشنا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دستا دحسن تماشي واخستم
 لکه لوکے پھ سر لہجی واخستم

لاس خو بی رانہ کہو پی مغ پتہوی
 گوری یاران پی دغم شپی واخستم
 دا درتہ سوال کہم پی سوال نشم کہل
 واپی خله تہ پی ستا اسر پی واخستم
 سبا پی بیا پھ زولنو کبھی کورہ
 نہ پی فکر دکوچ واخستم
 سم دپی دمغ پھ سبا پوہ نہ شومہ
 کہ دپی زلفو توری شپی واخستم
 کور د ژوندون راتہ یو پور ہنکار شو
 پی تصور دھدی پی واخستم
 بس یادوم دپی نور پی مہ تنگروہ
 چرتہ پی ہر نشی عصی واخستم

خاطرہ تہ او دا دنیا دپی پوہ شہ
 نہ بس د عشق یوی قصی واخستم

خبرن کہ درتہ ما وکتل تا را وکتل
 خو کورم بہ دپی بیا کہ دپی سبا را وکتل

عم دغس پی کٹونہ وویچ مینہ جو پہنہ
 خہ وشو پسر لے دے کہ اشرا را وکتل

دنیا راتہ گوری دکتونہ ووتسم
 پی تاتہ پی کتلی دی ہرچا را وکتل

پہ مخہ بانڈی را غلی مغ دپی خله پتہوی
 کہوغم دپی راتہ جو پ پی دپی پھ شرا وکتل

دستی پی وختل ہم دا پی وہ آرمان
 تا پی اے رقیبہ پھ خندا را وکتل

یودم پی زپہ سرے شولو ہمزولو خانگہ
 خاطر پی غریو نیولی پھ ژہا را وکتل

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

۱۔ منظرانہ کبھی (درتہ) نہ شتہ وچ پی وزتہ دو
 ۲۔ (مہ خانندی) پتلی دے

ووايه شم تانه قربان خه وكرم
نور ددي د پاسه په خان خه وكرم

ته خو به كمڅي د زلفو جوړې كړې
زه په دې شلېدلي كړېوان خه وكرم
ته خو چاته نه وږځي ، خوزه راغلم
من يم ستا په دركېني مهمان ، خه وكرم
زه به نور خه نه كرم بس دے سوال كوم
نور خوزما نشته دے توان ، خه وكرم
ستا په طمع خان له پاتې شړے يم
ټول خو داند لاپل ياران ، خه وكرم
پوه دې چې په خان كرم اوس ي نه پرېږدي
بيا به داسې نه كرم سلطان ، خه وكرم
چا به دغم ټك ژوندون اخستے و
بس خو چې پيدا شوم انسان ، خه وكرم

اوس خوزه خاطر په خه پوهېم نه
تاچې كرمه داسې مېړان ، خه وكرم

باغ د مينې دې د خيال په كېني غنچې كرم
ستا د مخ په تصور كېني تماښې كرم

بل به نه وي ياره ستاغوندي كېني حُسن
خله اور دخپله لاسه درپسې كرم

ستا د مخ كتاب د زېږه په سترگو كوم
په خان تېرې نېسي او بدې راخوړې كرم

زه خاطر خو ياره ستا د مخ كتاب ته
بې له تانه په خېبر كېني وږځې شپې كرم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ستا پڻ اُلفت کي به هر بنيان نه شي
شوچي دعقل نه و زگار نه شم

سوڊي دعشق پڻ لهون توپ نه شي
شوچي رسوا دڳ پڻ بار بار نه شم

يار پي وفا دڳ ماته هله وائي
چي ترڳ لئسراو ماله زار نه شم

شوچي پڻ تورو خاورو سوڊ نه شم
سوڊ به دڳ هر مره پڻ ديدار نه شم

که د منصور غوندي پڻ دار شم اشنا
دا ستا لئ عشق به توبه گار نه شم

خاطره! داسي گدار عشق را کپو
چي بل گدار ته به بهدار نه شم

زه لکه دموم پڻ شان ديدار ته اوبه کپم
پر پرده پي اوبه شم ستا رخسار ته اوبه کپم

چرته شي خوبونه شي پي پري ستوري محفل ^{کري}
همداي مشغول شي ستا سپنگار ته اوبه کپم

زه پري بنه پوهيم ستا ليدل زما جلده
بياي هم وار نه شي ستايو وار ته اوبه کپم

اوس خاطره ولي خداي پڻ زپه کپم دومره سخته
بياي پس له مرگه ستا مزار ته اوبه کپم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

واخلمه تا اوکټ دنيا واخلم
په خنداثرنگه ژبا واخلم

لږې دې پودته کپه دمخ نه زلفي
لږه سوداچي په رڼا واخلم

ته چې په سترگوکښي مسکي شوي کلي
زه دې ددې مينې بلا واخلم

تاته چې کورم په دوو زپونوکښي شم
يو قدم معکښي بل په شا واخلم

مرک او پهلتون راته جوړه راغلي
خاطره دا واخلم که دا واخلم

○

خوسره چې زېږېم په خواني پسې زهيرېم
خداي زده نه پوهېم چې ساده شوم که پوهېم

زه اوله تا تک داهي کله چرته شوي
دوسره خو پوهېم چې قدم اخلم ودرېم
ته اوستا بناست چې په ماڅنگه څنگه کپه شي
مه کوه ايله نن دهرڅه سره جوړېم
زه يمه خوشحاله ستا په غم کښي خفه مه شي
خداي ي پخلا مه کړه چې له تا . مردېم
شان ي دکړو نه وي خو چې زپه ي شي راپورته
تاته چې زه سوال کړم دخپل ځان څي شرمېم
غوښته ي هم داچي راته ووايې چې درومه
خداي خپريچي بيا دې په پلوو دربنکاره کېم
ته که په يوځله له ما خلاصې نويې واخله
ته به راته نه شي کته څه له خفه کېم

ځکه ما خاطر درته دا ووي چې ي هرکپه
پرېږده چې بي واره په هرځاي کښي دريا دېم

لکه کلي ڇي پڻ اغزو کڻي وينم
داسي ڀي زڙه ستا پڻ ٻنوکڻي وينم

دخسار دڀي وينم تودو زلفو کڻي ستا
لکه رڻا ڇي پڻ تيارو کڻي وينم

کلفامه شوکلا لڙي اوسي لڙ ما
زڙه دڀي دنم پڻ پلوشو کڻي وينم

دستا ليدل تڙ شوے خوب وڻ آشنا
بيا به دا خوب پڻ کوموشو کڻي وينم

اے دسبا سترگي باخڙه پڻ ورو
تلڻه د آشنا دڀي پڻ ختر کڻي وينم

زما خاطر خاطر دڀي اورد کڻي وسو
اوس ڀي لوگي پڻ اسو پلو کڻي وينم

خوشحالي ستا شوه زڙه ڀي نڻه اڄلم
دستا غموند واپڙه زڙه اڄلم

تا ڀي ڇي زڙه وڙه کواه هم نڻه لڙم
اوس به لڙ تانه ڇنگه زڙه اڄلم

اول سپرغي وم ستا دميني د اور
اوس پڻ ڇان پوه شوم ڇي لمبه اڄلم

پڻ وڙاندي ڄم پڻ ورو ستو گورم آشنا
زڙه قدمونه ڇي واپڙه اڄلم

هوسره گروڻه پڻ خاطر دي دغم
پڻ اسو پلو کڻي ڇي سيالڻه اڄلم

له منزلو ٻه کڻي د الغنڻه دغم نه دے ڇي صحيح نه دے .

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

اشناکه تاته په کتو پوه شوم
نوبس په ټولو تماشو پوه شوم

پن خو معلومه شه چې نه رادوي
ستا دروغو په وعدو پوه شوم

يا د ساقی د ميړ خوندي نشته دے
يا زه ايله اوس په نشو پوه شوم

سوي به هم د خاطر زه وي داسې
زه دې د مخ په سرو لمبو پوه شوم

په دې دنيا کې مې شپې تېروم
لکه مېلمه يو دوه غرې تېروم

په ما زهير مۀ شي خورمخ بنگاره كړه
په زه د ستا د مخ لمبې تېروم

خوشحالی ته كوه چې غم نه لري
زه لېوې يم چې تنگې تېروم

دا زه خاطر ستا د خاطر د پاره
په خپل خاطر د غم چې تېروم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

نور پڻ زده ٿي نه ڄاڻي پي ڇو ۽ ايم
 رانه بيا مروري پي ڇو ۽ ايم

ڪو ڇو نه ۽ ايم هم راپوري لکي
 پڻ ڊي هم رانه ڇهري پي ڇو ۽ ايم

دهرچا پڻ لوري ڄمده داسي وخت دے
 بيا پي وخت ڪله تهر پي پي ڇو ۽ ايم

ڪو خبر نه ۽ وي مانه خبر دے خبر دے
 بيا خپل حسن نه خبر پي پي ڇو ۽ ايم

دهره بنه پڻ تا پوهي منه خاطر
 خوش سترگي ۽ شرم پي پي ڇو ۽ ايم

قسمتاهه داسي ڊي وده ڪرم پي بيدار نه شوم
 بغير له تا ستا دغمر نه ونگار نه شوم

پڻ ڊي دنيا ڪنبي به غير ستاله ڏوند ڇو ڏوندو
 لهر پم غور ڇو ڇو ڇو پڻ ڪنبي ڄمار نه شوم

ستا پڻ الفت ڪنبي هغه خوب پي ما ليد له اشنا
 درقيبانر دجر ڪو ڇو ۽ هزار نه شوم

تڻ پي راگوري زه به هغه وخت پڻ طمع ومه
 يو ڄل هم سوڀ دستا دڄلي پڻ بنه گفتار نه شوم

هغه وعده پي تا پڻ ستر ڪو ڪنبي وه مانه ڪر پي
 رانه خاطر ڊي د وعدي پڻ انتظار نه شوم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

بنکلی مخ ته دې دموم په شان اوبه يم
لکه کافې هسې کلک ورته په زړه يم

چې په کومه لاره لاپښې زه يې مل يم
لکه گرد يې هسې خور په هر يو پله يم

زه په کومو سترگو خان ته بيمار وايم
چې دستانونم اخسته شمه نوبته يم

ستاليدل لکه د خوب ليدل دی ياره
په دې خوب پسې لاهغسې وده يم

لږ د خان سره په زړه کېنې فکر وکړه
زه خاطر دې چرې يوځلې په زړه يم

ته به گرجې هسې بنکله زه به مريم
چې يې اوس وکېلې ليدل زه به مريم
جناره يې چې له کوره گورد ته دروي
ته به نه وې راوتلې زه به مريم
خداي دپاره په مزار يې چې را دروي
لږ شه ماته پښه نيولې زه به مريم
زه به مېرشمه قرارې سرگه ورک شه
سره خاندي به ټول کله زه به مريم
وچې ترڅې به په ما وي رازرغونې
وي مزار به يې مېنلې زه به مريم
اے اشناچې دې وطن له ته را دروي
خرخېر خوږ دې ليدلې زه به مريم
خرې خاورې به په ما باندې انبار وي
هرسپه به دروي غلې زه به مريم

د کاکل په خسته بند د مخ کتاب کړه
ما خاطر په خداي سپارلې زه به مريم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

سپرليہ زہ دې پښه غنچو کبې نه يم
 عادت پښه داسې تماشر کبې نه يم

که راکوې نوم شراب را کوه
 زه دې ساقې هسې او برو کبې نه يم

اے خدايه بس ماخپله وږخ وليده
 ددانسې ژوبند پښه تېرېدو کبې نه يم

دستا باڼه دستار خسار پښه خاطر
 بې دکلونو پښه ازغوکبې نه يم

ته ما خاطر ته هسې ست خو وکړه
 چې خفه نه شي پښه درتلوکبې نه يم

له منزله او دوزان کبې داپت دغزل وږو وچې پت دے

گوره چې رنگې سوسے سکود نه يم
 طاقت ي نشته ستا د زور نه يم

راخه دسترگو نه ي مڼه وېرېږه
 سرې پښه ژبا دی خه مېخور نه يم

دې اسولرته ي ته نه گودې خه
 سوسے پښه اوديم سوسے لور نه يم

ستم کوه ته منع کېه يې چا
 زه لا خاطر مېه دکور نه يم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

ستا منزل پڻ منزلونو کڻي یم
د سڀدو پڻ امیدونو کڻي یم

نڻ ۽ دنيا نڻ ۽ عقبا لکڻي یري
دغڻ سودا او دا فکرونو کڻي یم

د ستا رخسار به ۽ هر نشي آشنا
کڻ ڊ بهار پڻ سرد کلونو کڻي یم

زما پڻ زږه کڻي خو هم ته ڀي آشنا
دا زه خاطر کڻ ڊ چا زږونو کڻي یم

ياره ستا مينې پڻ اور سڙي یم
روغ به نشمه پڻ زږه داغلي یم

خو دم قسم ڇي ترهڻي پورې ٿوند یم
ڊهر ڊي زه پڻ تشديدن ساتلي یم

هميشه سرپه زنگون پڻ غم کڻي ناست یم
ياره ٽاڪله خوشحال ليدلي یم

خوار خاطر وائي ڇي دا ڪومه ڪناده
ڇي لڻ در ڊي ڀنواشپلي یم

خود به زهٔ ٿڀڀڀر مه پڻه سروسٽرگو
ٿڀڀر وٽه سٽا پڻه لڀونڀر سٽرگو

ٺوندي ڪله نهٺ ماڀهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو
نهٺ ماڀهٺ دي نهٺ ساڀهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو

مهٺ توروهٺ تورڀي بلا سٽرگڀي دي
ڀام ڇي درته نهٺ شي دسڀڀر و سٽرگو

ڇا ڇي خاورڀي ڄان ڪٺڀي پڻهٺ ٺونڊونڊهٺ
هغهٺ ڇرتهٺ ڪٺڀي وڏهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو

عمر لهٺ ٻي ڪار وي د ٺها سره
وهٺ ڇي ڪورڀي ڇا تهٺ پڻهٺ معمر سٽرگو

د انسان سرهٺ ڇي غم مل شرنوڪڪ شو
دڀوال ڪرهنٺ ڇا اوبهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو

بس ڪرهٺ د خاطر سرهٺ ڀخلا شهٺ تهٺ
خلق دڀر عزت ڪرهي د ٺڀو سٽرگو

د خاطر رٺگين غزل تهٺ ڇڀڀر ٺڀڀم
پڻهٺ دي ڇڀڀر ڪٺڀي ڄهٺهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

نهٺ منزل لونهٺ اوڊيون ڪٺڀي، دل لڻهٺ، پنڻهٺ ڄاها هر ڇرتهٺ (د)، لڻهٺهٺ سٽرگڀي ڇي صحيح نهٺهٺ دس
انهٺ منزل لونهٺ اوڊيون ڪٺڀي، غلطيءَ مصرعيءَ واسطي لڻهٺ ڪٺڀي شري ڊهٺ
دڀوال ڪرهنٺ ٻي اوبڀر دسڀڀر ڇالهٺهٺ خاورو .

بیا دې سہی نہ کرم پہ ہفوسترگو
یوخلی ہم ہفسی پہ مہوسترگو

نہ ھی شتہ پہ نوروسترگو شک دنہہ
بس خونہہ ھی غل دے ستادغلوسترگو
زہ ھی کرم آشنا لہ شوکیروسہ
یوہی پل خوبونہ ستا وڈوسترگو
زہ یمچی دنہہ پہ سترگو تا وینم
چارنا لیدلی پہ پندوسترگو
خپل ھی وارہ بدرائی پہ سترگو کبھی
ستاد پارہ خپل شوم د پردوسترگو
ستاد ھی اوہ دو وروخو تہ چہرانیمہ
خومرہ بشکلی بنکاری پہ دے دو سترگو
خبر دے دا زما سترگی خو بدی شری
تہ خوراتہ گوہ پہ دے بنوسترگو

نور بہ غہ یوسہ زما پٹ توروسترگو
زہہ دے وہے لا پخواپہ توروسترگو

کٹ پرواکرمہ خو زہ بہ دے پرواکرم
نور دے غہ کوی پروا دتوروسترگو

دہری سترگی ھی دسترگوپہ ہرلورشی
کرم دے داسی وارخطا پٹ توروسترگو

کری ھی سترگی ستا دسترگو قدر دومہ
ور بہ ھی نہ کرم ددنیا پٹ توروسترگو

زہ خاطر دے دجلو سلائی وے
بنکولے دے آشنا پٹ توروسترگو

خومرہ ترہنہ ونبی دی چہرانیمہ
سترگی د خاطر ستا لہ مہوسترگو
دہدیو پاکستان پینور (مسودات)

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

شوق ۽ ستا د ډېرو پېغورونو سره لډلو
زور ۽ شو اوږه دستمونو سره لډلو

ما د وصال په شپه کې ټوله شپه سحر ليدلو
حال ۽ دځان لکه مجنون هسې اوتر ليدلو

خوبښ ۽ اښکې شول د بهنو ازغې ۽ هېر شول
زږه رانه بلبل شو دکلونو سره لډلو
ډېرې ۽ کهرې ټينکې خواخوږې او ټينکې لډلې
تاو دمحبت د ارمانونو سره لډلو
سترگې ۽ نيولې ستا دمينې په کاروان کې
لډلو نظري دکردونو سره لډلو
زه تر پنه لوکې شم چې به څه سوي ترې راشي
زږه رانه زيار د ديدنونو سره لډلو
چرتېه داسې يار شته لکه زه په انتظار يم
ستورکې د سپاهم دکرونو سره لډلو
چرتېه به زما لپونې زږه پرې مشغولېږي
ستا د تورو زلفو زنجيرونو سره لډلو

درېغه چې شپه وې د وصال خو تر تمته پورې
زه په ديدن نه مېږدم چې ۽ دلبر ليدلو
بيا د سحر غمرونو هله لېږتې کړمه زه
سر مابنام ۽ نمر اوچت د غره په سر ليدلو
زه ۽ لاهېڅ په سرو لېانو باندې نه يم پوه
لا په اسمان ۽ چې د لمر په ځاي قمر ليدلو
په تصور کې ۽ دځان سره کول فکرونه
په هغه شپه چې به غماز جوړې محشر ليدلو
چې ۽ را ياد کړل هغه تېر د جدائي وخته نه
له عمه دک ۽ ترهني پورې اختر ليدلو

خاطرېه بس کړه د وصال طمع پېدا شو د يار
وايي رېبار چې ۽ جانان دې سرور ليدلو

څو به دې مهار د عشق نيولې وي خاطرېه
ژوند در ځني هسې د وختونو سره لډلو

له منزل نه اور ديوان کې چې وژنه لوبې معاني مصرع داسې ده :
د مابنام سر د نمر اوچت د غره په سر ليدلو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

خوبه سره پټ دواږه په زړه زړه زړه يو
که دا دې خوبنه نه ده چې هرچا ته دې بټکار يو

يو دغه بېلتون دے چې عزت مويۍ کښې ډېر دے
خوبه په کښې وايو چې مدام دې در سره يو

ته زما په سوي شمعي زه ستا په انتظار کښې
هرکله چې وي نو مړه به دواږه په يوشپه يو

نه به کله واوږم که دنيا په بله اوږي
کښې دې نور خلق مونږ په خپله تماشه يو

پوځ به ي سرگند شي په کښو ودرځو ديار
اوس به دواږه خه رقيب توري په اوږه يو

راشه مروره چې ي شک له خاطر وځي
وايو به رښتيا چې دا په خه سره خفه يو

له ديوان اوښاروند کښې سوري پښې کښې (پښتانه شري) چې معرفه يي وزنه اوږي معنی کوي
ته دا شعر منزلونه کښې نشته .

باد شومه د عشق دگر نگونو په سرونو
پرېوتم دلري وطنونو په سرونو

د رېغه چې دستا د انځو خوله هم زه وي
پرې ته چې گوډم د کلونو په سرونو
سترگې به زما شي اخر غرقې په ژبا کښې
گرځي چې کشتي دگر دا بونو په سرونو
مات په ما نظر کړه چې سپر سترگي حق چلان شي
دودې کړه دلېوو محلونو په سرونو
هسې هم ايرې يمه د باد سره الوحم
سکورې ځله نيسي د زخمونو په سرونو
خان به خاورې نه کړم غم د ياره که څو ډېر شي
خاورې دې پرې وي د تېغونو په سرونو

بنکلي به سر تپت کړي ياره ستا په تصور کښې
ډېر خاطره ستا د غزلونو په سرونو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

حڪه ي ننا پڻه سوز بدو تهر ڪرو
 ڇي ي پرون پڻه مسبدو تهر ڪرو
 زما خوشا منزل مقصد دے اشنا
 زپه ي لڙه تولو مڙجلو تهر ڪرو
 دلسوزي مڙگنه تپوسا همدمه
 زپگي ي عمر پڻه لسو تهر ڪرو
 زما دا تهر ژوندون زما خوشا ڳوڻو
 ٿول ي دستا پڻه تلو راتلو تهر ڪرو
 ڀار بيا دچاله تورو زلفر نه ڪرم
 يوڻي مڙگ راباندي دو تهر ڪرو
 لکه د شمي بڻکا ستا پڻه طمع
 ٿول انتظار ي پڻه سيگوتهر ڪرو
 زه ڇي سهڻي ته ودخبر زه يمه
 مادديدن پڻه رنگينو تهر ڪرو
 ژوندده د عشق لوڀي ژور ي غم دي
 سري لڙه واپو ڪرپنگوتهر ڪرو
 اشنا دستا د بنگلي مخ پڻه خاطر
 ماخپل خاطر پڻه سرو لسو تهر ڪرو

بند شوله ڀره ڇي انڪار دي وڪرو
 زما د واپه عمر ڪار دي وڪرو
 خلق ڇي بند ولي ڪوري ورته
 تاڇي مخ پت ڪرلو گذار دي وڪرو
 د زپه زخمونه ي بيا هله شماره
 ڪڙه دي خپلي خندا شمار دي وڪرو
 زه لاشه نه و ايم ڇي داغ ي پڻه
 ته لاشه يپ ڇي ديدار دي وڪرو
 خاطر زه لڙه تانه چا وڀي يم
 وار به دي لاشي ڪڙه لڙه وار دي وڪرو

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

زۀ يعمه حيران د دنيا سترگو ته
 گوره کتنه نه شی د چا سترگو ته
 ستا د بنکلو سترگو بلا واخلمه
 مخ دې کړمه سترگو بلا سترگو ته
 راشه اهو چشمه لپرونه شومه
 سترگې ې صحرا دی دستا سترگو ته
 ستا ې خندونو سترگو ته کورمه
 لای شی له واره ژبا سترگو ته
 دا خو دې په خپله اشنا کړی دی
 خله ې ډوډل کړې اشنا سترگو ته
 ستا خندا برېښنا وه د فلک غونډې
 بیا را نغله هغه رڼا سترگو ته
 تاجوې ارادې د راتلو کړې دی
 بنکاری ې دنکینه فضا سترگو ته

نن خو ې خاطره ستا خاطر وکړو
 بیا به نه راجوې سبا سترگو ته

خبر نه وم دې ثواب او دې عذاب ته
 خو تصویر وم ستا په وروځو کې محراب ته

ما وې تل به خوشحالی وی ستا په عشق کې
 اوس ې نه پرېږدی غمونه اشنا خواب ته

ستا د سرو شونډو آرمان خورمه راشی
 کله کله ې نظر وکړم کلاب ته

يو زره ې لري نه کړلو د مخ نه
 فکر يوېم د اشنا د مخ نقاب ته

نور يادونه ې په یاد کې رانه هوشول
 يو دوه نه راځي ې کښېمه حساب ته

وايي زه به زمام داسې تک تور وی
 ې خاطر وکړم نظر سوی کباب ته

خوابه تراخه شور خوږ و هسې نامه پاتې ده
د بدوشپې دى او د بشړ هسې نامه پاتې ده

ته رانه هېر يې خدايه هرڅه په دولت كومه
د دعاگانو د بشړ و هسې نامه پاتې ده

په سترگو ژاېو او په زېږ و كېنې سره خاندواشنا
مه كړه گيلې د ژېږ و هسې نامه پاتې ده

په ډېره مينه كېنې چې زه او ته پرې نډېږهږو
د هغو وږخو او د شپې هسې نامه پاتې ده

چې په پلر كېنې به يې په زېږونو باندې اوږدكړو
د ستا د هغو اننگر هسې نامه پاتې ده

سبا به واې چې دخداي په خاطر راشه لږه
په ما خاطر كېنې د ژوند و هسې نامه پاتې ده

ته چې رقيب ته اشارې كړې دا دمل نېنه ده
ته چې دا غلې غلې كورې دا دغل نېنه ده

كله يقين كومه په دا چې مرود يې له ما
ماته معلومه ستا په سترگو كېنې دچل نېنه ده

ته چې تپوس رانه مدام كوي چې څه لټوي؟
زه چې دالاس په سينه ډېم دا ي اول نېنه ده

خاطره تا چې بېكا خوب كېنې د هجرنا ليدلې
يقين يې دا د هغې ستا د اجل نېنه ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لږ د نقاب لري کېدل زده کړه
زما په لوري سم کدل زده کړه

په جار خندا به د قيبان پوهه شي
پت په لېمو کښې مسېدل زده کړه

اے زپه چې سم دا وارې ونه چوپي
که تڼاکه تې کېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصيحت مه کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

بېکا ستا په انتظار ې هسې ستړې ټوله شپه
خندل راپورې ستړوچې سپوږمې راته کله کړه

ورته سر په زنگانه وم د وصال ټکي ته غلې
ما به کله کله بڼه کړه چې بېلتون راته قصه کړه

شوپه منډه نظر سته چې هر ستوري به جاکې
چې دستا په لور به تللو هغه ستوري به مزه کړه

ورسره به يې زړه وچړي که شپه وچړي دا خطر نه
په ټپا ټپا وده شرخو وده يې ستا پوره کړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

رقیبه په خپر راغلي د اشنا خبرې كړه
پرېږده نورې نورې بس هم دا خبرې كړه

خوبه ډكې سترگې زه د اوبنكو كړم
كلغامه راشه راشه دغه بيا خبرې كړه
نورې دا غمښتې د جفا خبرې پرېږده
كله كله يادې د وفا خبرې كړه
سبوري كله كيرې د ساقې په پچانو
د تېلې مخاني او د مينا خبرې كړه
نم يې شو د سترگو سپين د اوبنكو په سېلاب كې
بس زده راشه وايد د خندا خبرې كړه
په خود نه يم تپوس راځي مه كوه دده
اشنا ما لېونې ته د صحرې خبرې كړه

خاطره چې ونه كړې د بل چا د غم سودا
ديار د تورو زلفو د سودا خبرې كړه

ما په شوگير تا په خوبو تېره كړه
شپه يې سپوږمې ته په گيلو تېره كړه

بېگا راغلي شمع روپه اشنا
ما ټوله شپه په وړېدو تېره كړه

مينه د ستا زمانو زېږه سوزوې
هسې لمبه دې په اير و تېره كړه

دا ما خاطر ستا له خاطر اشنا
د صبر شپه يې په سلگو تېره كړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

د سحر باده دا ارمان يوسه
يوسه په لوري دجانان يوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
که چې خو ما سره د خان يوسه

چې دې د حُسن چمن تر بڼه شي
راشه داو بنکو چې باران يوسه

نه چې مسکه شوې زما زده ته بڼکيه
دا د غم نيز دک جهان يوسه

خوبه زر راشه داشنا سره
دومره خورا شه داچشمان يوسه

لږ دخاطر کهه شمع دويه خاطر
بهار دې راوله خزان يوسه

يا د شرابونه نشي و باسه
ياخو توپ زماله خلي و باسه

يا چې د زده رازونه مه لټوه
يا دې صحرا ته قافلي و باسه

خه لنډه تنگه دنياگي شوه دبه
زر د ژوند له ورځې شپې و باسه

د آشنا ياده نور چې مه تنگوه
له دې سراي نه قافلي و باسه

اور دخاطر د زده په خونه شوبل
سترگې دسترگونه يې مهې و باسه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لکه کلي له مسدو ډکه شه
بانډه رانځ کړه له اغزو ډکه شه
چي ستا خوږو زلفونو ته نښه نه شه
زما خنکله له زولنو ډکه شه
که يې هرڅو د دسره ضد نيولې
خو زما مينې له پښتو ډکه شه
چي يې ژوندون له رنگينونه ډکه شي
بيا په غصه کېږي له نشو ډکه شه
بس پښماني له زړه نه وباسه نن
وهرېره مه له اشارو ډکه شه
چي تا يې هم گډېوان ته څيري ووي
هم ستا کوڅه يې له ټوټو ډکه شه
ښه دې زړه تش کړه چي بيا بيانته وځي
فضا زما له اسوېلو ډکه شه
بدخواه چي لاس په سينه کېږدي درته
دخېر څانگي له اغزو ډکه شه
خاطره يار دې په څېر کېږي اوسي
ټوله دره له سپېلنو ډکه شه

ستا له سپينه مغه زار زما زړه ډکه شه
هم داستانه سپېلنه او هم لرگي شه

ستا په ژبه باندي هره ژبه خوندي کا
اے اشنا يا اړېدې يا پېښور دې شه

زه او ته د چا ژبا او خنداڅه کړو
زما او ښکې دې باران ته پسرله شه

اوس د ځمکې ته لري شه رقيبې
يا پخپله باندي ځمکې شه يا ازغې شه

زه خاطر دې نور خاطر کولې نشم
اے رقيبې که پوهېږي نو سپه شه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ترخوتہ ۽ زہد کیری کلہ کلہ
پہ خوبو سرے مہ کیری کلہ کلہ

درد مند و نظر هفوله پہ کار دے
پہ دل اسہ دہ بنہ کیری کلہ کلہ

پہ اشنا دچا نہ ورک شی موکد نشی
پہ ڄان هسی ورکیری کلہ کلہ

بنکاری یار سرور نہ دے اے خاطرہ
پہ لہو کینی ۽ اوسیری کلہ کلہ

د هجران پہ شپہ دیوہ پہ لاس کینی راغله
خدا ۽ خبر ۽ چرتہ تلہ پہ لاس کینی راغله

رقیبان خو دہ اوس تہول رالہ راتہرشی
پہ یار راغے نو وسلہ پہ لاس کینی راغله

پہ ۽ صبر امید دواہہ ہسی خور کپل
پہ لہ ڄانہ خبر ہدہ پہ لاس کینی راغله

پہ دسترگو د سرو شونہو اورد زلفو
تصور ۽ یوہ ڄہرہ پہ لاس کینی راغله

پہ پہ تلو کینی شوہ مسکی نوبیا بہ راشی
اے خاطرہ ہس راغہ پہ لاس کینی راغله

بیا به سره گورو اوس خوانی ده درومه درومه
خوک کپی دومره غم خودیوانی ده درومه درومه

اوس ته ایله راغلی چي بس وخت دختکدن شو
بیا راته گرانیزی آسانی ده درومه درومه

وچي یې بیازاری د بناپت دے گرم شری
هر شه پنه کبی ختله دے گرانی ده درومه درومه

زه اوتنه خاطره نور پنه خله سره خوابه یو
مینه خوهم دا پنهجانی ده درومه درومه

ستا دبنکی مخ شمع چي مپه شوله
جوپه په محفل کبی توره شپه شوله

راشه لزه واوره دالفت قصه
بس دے نوره زپه کبی چي زپه شوله

دپری وعدی بنی وی لپی لندی
اوس دی هر یو کال راته وعده شوله

تا چي د خاطر خاطر ونه کپلو
بنه شوه دپره بنه شوه آشنا بنه شوله

کله ځي په فکر کښې دستا شمه
لاړ شمه له ځانه خوبيا راشمه

ته که لري ضد زه خو پښتولرم
اوس در سره غرنګه پخلا شمه
خيال او تصور ته به سلام وکړم
زه که دخپل زړه په تماشا شمه
تاوې شي د زړه نه ستا دمخ لږې
ګډې ښتا د زلفو په سودا شمه
نورې دې د مينې لارې سمې کړه
خداي خبرې کوم پلورخطا شمه
عشقه داسې ځاي لره دې راوتم
اوس به نه دستا نه د دُنيا شمه
نن دې د پرون وه د راتلو وعده
نن څنګه په طمع د سبا شمه

ډېرې غريونيرې را کتلي دي
لږه به خاطر ته په خندا شمه

شکر ځي زه هم استاد ښېرې شومه
اوس دې ځي زه بڼکله دکوڅي شومه

زه به په ځان څه وکړم ځي راشې ته
واپه دې په طبعه کښې ذرې شومه

دوسره در نژدې يم که څو لري يم
لري به شم نور که در نژدې شومه

نن خو دې خاطر ځي سبا نه وے
پوه دې زه د مکر په وعدې شومه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دلارې خاوده شرم د پښوځني و تله يمه
اشنا په تاپسي له تلوځني و تله يمه

د آشنا مخه نورې سورې ژپ و له نه شي
زه خور اود او د اوبوځني و تله يمه

په بنه بنېره به دې زه لږ ډېر نازېد مه اشنا
زه په اوس پوه دے د بنېروځني و تله يمه

تاخو به نور ډاټه خندلې وې چې داڅه وشو
که په ژپ دې دکوڅوځني و تله يمه

دغه داغونه ي دې بس دومره خاطرې وشو
نور دکړلو دکلوځني و تله يمه

توبه څنگه تېرېږي په موبنيار باندي وختونه
ناپوههسي تېرکېل په قرار باندي وختونه

هچرې هم سخيان خود سبا غمونه نه کا
له شومانونه تېرېږي په خروار باندي وختونه
دا تېر وختونه پرېږده له انکار سره چې تېرشو
ته راشه نور دې سم که په اقرار باندي وختونه
نه دے هسي کرم چې څوک په غم کېږي دروند بنگاريږي
په هرچا باندي تېرشي په خپل وار باندي وختونه
گوره دهغو په نه وکېږي نوره سودا نه وک
تېر چې شي د بنکليو په بازار باندي وختونه
لکه باد هسي تېرېږي وخت په روغ او په بيمار
ودرېږي نه ودرېږي په بيمار باندي وختونه
دمخ دې تصور کرم ځکه مخ ي داسې تور دے
خبر نه يې کول تېرې په انکار باندي وختونه

ما څنگه به لټون کېږے د دنيا له غم نه خلاص يم
خاطر ما بنکلي تېرکېل په خپل يار باندي وختونه

دستا دخوې چې فيصله ماته شوه
نوده دنږه يې حوصله ماته شوه

شونډې دې هسې رپېدلې نه وې
په زېږه دې بله څه راتله ماته شوه
نورې ساتي څه جرم نه وځي کپه
تسه له لاسه يې پياله ماته شوه
که به عوض کښې يې هرڅه غواړي ته
دا يې په برخه رسېده ماته شوه
لاسي يې واکه چې جامونو ته ځي
ماښام خونې دې په روژه ماته شوه

خاطر پرېږده دورو غوتوب
نوره زما او ستا ناخه ماته شوه

ما په مثال لکه پتنگ وکښه
ته دې دشمي غوندې رنگ وکښه

که يې کوثر شولونصیب د دیدن
بيا يې شهيد د عشق په ننگ وکښه

زما بستر وی لپونو ته مدام
زېږه ته يې هم پالنگ وکښه

لکه چې سومره ستا غمونه دي ډېر
پراته يې تېول په زېږه زنگ وکښه

خاطر کچکول دکدا واخستلو
اشنا دیدن په حان قلنگ وکښه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تہ خو وایہ زہ بہ خہ کرم
 زہ کیہ لہونیہ
 خہ بہ کرم او خہ بہ نہ کرم
 زہ کیہ لہونیہ

تاخو وی آبادی پر پدہ ، ماخو پر پشورہ دلہ خہ دی
 پہ صجر اچی کر خہ کرم
 زہ کیہ لہونیہ

چی اشنا کرمی سترگی پور تہ بانہ ستا پہ لور ددوی
 زہ کیہ لہونیہ
 زہ بی کوم طرف کا پہ کرم

زہ خاطر دد تہ جہیزیم چی پہ خہ بانڈی راوین شوی
 چی پہ خہ دی اوس وھ کرم
 زہ کیہ لہونیہ

لہ منزلہ اور دیوان کیتی (ورتہ) دے

نور زہر پہ خوب و کیتی دافسون مہ راکوہ
 دا بس دے اشنا نور دانپہ چا ورون مہ راکوہ

تہ تل کہہ ستمونہ خوبہ خپلہ اے اشنا
 سزاد رقیبانو پہ لمسون مہ راکوہ

چی خو وکری وعدی نو سومرہ لاشی پی وعدی
 دا دی وی در پاتی خو زبون مہ راکوہ

کہ زہ چری پہ خود وے نوپہ تاشہ کرم
 پہ ستر کومالہ دار بیا دجنون مہ راکوہ

ھر شوکہ زہ خاطرہ داشنا اجل تہ مغ شوم
 دگور مبارکی خوبہ ژوندون مہ راکوہ

لہ دیوان اور منزلہ رقیب مصراع داسی دہ : ھر شوکہ زہ خاطرہ داشنا اجل تہ شوم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لورے دریا ب د مینې نئ شې پئ واپه زپه
شومہ یارہ بیا دستاغونڈې پئ نئ زپه

چی پئ خله کوی یوه او پئ زپه بله
دهغه سره به مینہ کپې پئ خئ زپه

سوی دنگ ته ی لب و کوره دلبره
ما نیولے ستا دحسن پئ لمبه زپه

بپکا ستا پئ انتظار کبې شمع رویه
دھر ستوری سره پورته ی خاتہ زپه

بیا یې خوب واپه تپو پونه او هپت شې
دهجران چنی چی وشې پئ وده زپه

یوغم نئ دے چی یې وکپې اے خاطر
دپر غمونه دی کوه یې پئ ساپه زپه

خیکر ی شوکباب پئ لچواود و لکپده
پئ ما دے یک تنها کئ پھ هر لور و لکپده

چی لری در نزدی شوم د وصال پئ تمنا
دستا دگنکروکانو پئ ما شور و لکپده
خیکر ی تش گوگل دے راشه وکپه تاشه
د سو فریادونو تنک تپکور و لکپده
زپگیه امید لند کپه پس له دی نورله وصاله
پہلتون دی خوانی مرگ شې اوس ی زور و لکپده
سپین مخ دی رابنکاره کپه د نقابہ لکه نصر
ور بل دی پری د ور پھوغونڈی خور و لکپده

خاطرہ خدای خبر کئ بیا دیدن وکپې دیارہ
چی بیا دغما زانو داسې زور و لکپده

اشنا وې دا لرتگی دی د خاطر داسو پہلو
رقیب وې ما زیکر شوبہ تن اور و لکپده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

عڪس دستا زما دسترگولہ زنيار نه وئي
د زبه له کوره ي بهستون په يو کذار نه وئي

داسې بله شپه به په نصيب سره راځي
په عمر کښې راځي خود رقيب سره راځي

داستا کوڅي له زه د روغ خان په خيال نه ده
پي تاو راتاو نشي دستي سوم نه تار نه وئي

خوشحال وې په غم کښې بهداره شامدم
را دروي خوشحالي دې د حبيب سره راځي

اے شمع روپه راشه نور دغه ضدونه پر پرده
پي په مين دې هره شپه د انتظار نه وئي

خوچي په تندي يي دازل ليکلي نه وې
دومره زحمتونه د غريب سره راځي

دستا د عشق په سمندر کښې يي ژوند وچوږد
پي په رښتيا خوشمندر وي دانکار نه وئي

خنديبي او گديري سره کلونه د سبا
نغمي پي د بهار د عندليب سره راځي

شپې د اوبسکو د خاطر پسي ايله زياتي شوي
بنکاري دستا د حوائف او بد شو بهار نه وئي

نور خلق که رغيري په دارو د طبيبانو
خاطر ته مريضونه د طيب سره راځي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

له منظر نه اورديان خاطر کښې لفظ - هم - نشته، چې مصرعه يي وزنه او يي معنی کوي
له - غروچي - ترکیب مصرع يي معنی کوي

زپکيه تا وي پي دردونه خه دی
 دا په گوکل کبني دي ترکونه خه دی
 زپه په بنوي وله شوک يې وينی
 وهه وهه داسترکونه خه دی
 بس خوکه مخ دے نوکلنامه دے ستا
 دادخورشيد قمر مغونه خه دی
 نه ده اسانه اشيا نه يې د زپه
 لادسم دي تندرونه خه دی
 داستا منزل دي دومره نور لري شي
 گوډو پړندو ته تيندکونه خه دی
 که يې ذري کا نور نولا به بنه شي
 ستا په فضالا وسعتونه خه دی
 پي سرور وي يسو ساعت يې گوره
 پي وي پخلا نو بيا کلونه خه دی
 پي سرور يې پتهدے خو نه شي
 ماته په غلا غلا ديدنونه خه دی
 دا په خاطر کلفامه ستا دشونډو
 وي په خاطر دي پرمرونه خه دی

چي کته درته له ډېره هجره نه شم
 داستا سترکي يې کوڅي د زپه نه وځي
 خداي دي هغه وخت رانه ولي منمه
 پي يې ستا د ديدن شپيې د زپه نه وځي
 که دسترکونه يې وځي داستا سترکي
 وي وپل که يې جرگي د زپه نه وځي
 موده پس سره يوځاي شريه محفل کي
 ستا بانه يې نن نيزي د زپه نه وځي
 جمع زپه لره اشنا پي زه داستا يم
 چرته زلني يې خوري د زپه نه وځي
 دمخ لري کړه پلو زه دي لوکے يم
 چي يې ستا دمخ لمبي د زپه نه وځي
 ترهغي به دي رقيب زپه کي وچوي
 چي خاطر دمعشوقې د زپه نه وځي

کله دستا د خندېدو شپې دی
 زما د اوښکو د شپو شپې دی

په دالند تنگ وخت کې چې حال وپوښته
 دای د ژوند د تېرېدو شپې دی

په تا اختر اوس د خوانې راغله
 دا ټولې شپې د پسرلو شپې دی

د بخت سپوږمۍ ته به راخېژې کله
 اوسې د ژوند د محفل شپې دی

دا زه خاطر درنه تېرس کومه
 د بېلتانه دې نورې خوشې دی

خاطر د وینو غرغړې وکړې
 دای د ژوند د ختمېدو شپې دی

پې پېمان نه شي په بیا کېڅه دی
 پرېږده را وگوره په دا کېڅه دی

زما په اوښکو کې خندا ده دستا
 یاره دستا په دې خندا کېڅه دی

شمې د فن شپې نه سبا جوړه
 سبا به مړه وې په سبا کېڅه دی

زه دې یې سترې په توپونو کړو
 کله داستا په دې کېڅه دی

خاطره ته چې ماته نه شي کته
 لږه دې پوه کړه چې په ما کېڅه دی

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

زماچي دا مدام دغه دلبر ته سترگي دي
نوري نه ويخه سترگي كه هر چرته سترگي دي

له هره دره ووتلي سترگي ي اشنا
كه وږي دي كه تږي خودي ددته سترگي دي
ته تل راته موسپزه په دي عمر مه شه جوړ
زماخوهم كلفنامه دي پرهر ته سترگي دي
د مينې سمندره سترگي غرتي ي كږې تا
وتلي ي له تا كله بهر ته سترگي دي
په اوښكو ي كږه ستره وږه ونه ي دعشق
كه گل يي دمنځ رڼي خورشمر ته سترگي دي
را وه چي خپري بنه وه په وخت سترگه دسبا
زماخوهم ختلي دي سحر ته سترگي دي

خاطره كه خو غواړي زپه له تا ديار ديدن
نه نه شم وركيله زما نمرته سترگي دي

دستا په غم كښي خوشحالي پتې دي
په دي زندان كښي انادي پتې دي

زپه كه ته ي زه لېونه خونديم
دمخ سره زلفي رسي پتې دي
په خورو زلفر كښي راگوري په چل
په دي حنكل كښي دي هوسې پتې دي
په كومو سترگو به بيا بيا درخمه
په اشارو كښي دي تكي پتې دي
خاندې چي جوړي شول دزپه زخونه
ايله په وينوي خوكي پتې دي
خه شو په خله چي دي رخصت راكړو
ستا په نظر كښي تلي پتې دي
په سرو سرو كورم تورو سترگو ته دي
چي په كښي خه بلا مستي پتې دي
ستاله سينكاره ي خواني شه لوگي
ډېري په خاورو كښي خواني پتې دي

دستا په خيال زما خاطر شوايري
خو د اميد په كښي سپرغي پتې دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

زپه ځي که هرڅو رانه هرڅه غواړي
مخ نه دے خبر ځي هرڅه زپه غواړي

اے ماشومه زپه ته رانه بنه وائې
هغه رانه غواړې ځي مانه غواړي
تل به ځي پروا وي گپنگونو نه
څوک ځي خپل منزل ته رسېده غواړي
زپه او د نظر ځني دې خلاص کړمه
نور دې لا بنايست راځني څه غواړي
هرسپه دستا دديدن وپ نه دے
داخو هم زپه غواړي هم لجه غواړي
خبر نے که زهير شوم خان ته گران شومه
بد هم په گپي وي ځي څوک ځي بنه غواړي

خلق پرې تېر شوي له سرودنو نه
خُله ورته خاطر په تشه خُله غواړي

نن خوماته هسي بله دنيا بنکاري
تا ځي نه وينم نرځله دنيا بنکاري

تنک کواکل يوه دنياشي ځي ته يادشي
ځي تا تنکه لاکواکله دنيا بنکاري

ځي له مانه هسي کله صحرا بنکاري
ځي له تانه هسي کله دنيا بنکاري

ځي په هجرو وصال نه په گپي پوهېم
داستا ده که ځي خپله دنيا بنکاري

هيڅ خاطر دې خزان ونه کېو خاطر
څنگه خبره او ځي کله دنيا بنکاري

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ما وې نن به ې زېږه وچوړي خودرونه دې تېرېږي
پرېږد ده خه کړې تپوسونه خو وختينه دې تېرېږي

جوړې تا اوده کړې د راتلو زما په لوري
نن ې سترگوته دوپاندي مثالونه دې تېرېږي

جانانه زه ې زغلم شم که وي دستا د لاسه
هرڅو که ستونډه طرفانونه دې تېرېږي

ستا دحسن په بهار کښې ياره نورې رنگينې شته
دغه دهر په خاطر باندي غمونه دې تېرېږي

له منزلونه اورديزان کښې دالغظ نشته ې مصرعې ې ې معنی کړې ده

زما زېږه او دستا سترگې سره پېږي
نور به بدکا ې په دې منع کښې ځاښېږي

که خبرنه راکوې خبره ې ښېږي مه کړه
مښ زېږه ې ستاله مينې نه صبريږي

که دې غم په ما انبار وي پروا نشته
دکلونو لاندې ځانگه نه ماتېږي

ې ې ورتې اشنا وايي خغه شوې؟
زېږه ې ښه شي په کړکڼ کښې نه ځاښېږي

زه خاطر داسې هېت ستا د راتلو کم
که پانې ې په ونه کښې رپېږي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

د وخت د گذارونو ې داغونه نه جوړېږي
زما سره سپر ليه ستا کلو نه نه جوړېږي

يو ځلې ې وران کړه ستا تصوير لاله اشنا
عم هغې زما هغه فکرونه نه جوړېږي
رافي شه د يار غمه د دُنيا د غم سر
يو کور ې د زه ې په کبې برونه نه جوړېږي
اے زه ې ته راته واي ې يار راشي څه به کړو
لڅخو به ځنې وپاندي تعبیرونه نه جوړېږي
زه خو ې اشنا لاد پخوانه لهر نه وم
د عمر لهر لوتنه زنجير ونه نه جوړېږي
زه تاته په قدم کبې او ته ماته وې ولاړه
زما او ستا په منځ کبې پېغورونه نه جوړېږي

خاطر ه يو ويخ نه ده نن زه ې جوړ او سبا وران
ې ډېر کوي غمونه هغه زه ونه نه جوړېږي

څه ې پرې په ما زما د يار سره جوړېږي
خبر دے زما زه ې د انتظار سره جوړېږي

کله په يورنگ شي بيا سل ځل په بل انداز
سل ځلې ديدن د خپل خپل وار سره جوړېږي

وگوره واره څنگه په سترگو کبې اقرار کا
بس خو د يار شونډې د انکار سره جوړېږي

څه په خاطر کيری نن د بنکليو په صفت
هغه وخت راغلي دے ې دار سره جوړېږي

وی به ی گواه سبا دا سپین سپین دیوالونہ
دغہ تور لوگی چي د دیسو نہ پاتې کیږی

یاد ی د دنیا له یاده مخکې مخکې ددی
څنگه به دستا دیادېدو نه پاتې کیږی

باده د پلټون چي ی پډلوری بیا رانه شي
سترگې ی دیار د تماشو نه پاتې کیږی

زپه له ی دارو دی او کجل ی د بصر دی
خاورې ی خاطرې چي د پښو نه پاتې کیږی

بیا راغله شپه او ځلند ستوری یار راغی
بیا به ی خاطر ن د خوږو نه پاتې کیږی

له دگران کېنې مسرع داسې ده : خاورې دې چا نه چي د پښو نه پاتې کیږی

په دغه شعر کې د پښتو ژبې د لاسوند د یو شمېر لغاتو کارول شوي دي.

نور به ایله څه د لېونز نه پاتې کیږی
گوره یی یو کر دې یی د پښو نه پاتې کیږی

زپه یی چي اشنا دستا د تلر نه پاتې کیږی
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کیږی

پېچې ی د زپه د لمن ورژېدې لاپې
غم دې پډ کېږي دېرشو د نیوونه پاتې کیږی

نه بلېده هې اور دمخ دې دا ی زپه وه
گوره چي به سکور د سرو لېون نه پاتې کیږی

تاچې په کېو وېو د عشق بوتلم زپه کیه
څنگه سې لارې د پندو نه پاتې کیږی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

په ارمان د نادانۍ شى چې موبىيارشى
خوشحالى او خوب يې ورك شى غم يې كار شى

تخت و تاج او بادشاهى يې په كار نه وى
په ارمان د روى صورت شى چې بيمارشى

په توبه باندي دېر بده بڼكارى چې زېږ شى
بڼكارى بڼه چې په حوالې كېنې توبه كار شى

لېونى په كاپو كې ورتنه خاندى
دهو بڼىار و ځنكدن په يو كذار شى

خپله غمه د يار غم يې لږ مېلمه ده
تابه وكړمه وار وكړه كه دې وار شى

ته دې خپلې سترگې وكوره چې غه كا
د خاطر زېږه به څرنگه قرار شى

سترگې دې كړه بړندي چې وختونه وار خطاشى
زلغې كړه پرېشانې چې كېر دونه وار خطاشى
خو به كړې وعدې راته دفت او د سبا
دېرې شپې وعدې كړه چې خوبونه وار خطاشى
زه درته له داره په محفل كېنې كتې نه شم
سترگې چې را وپوې نو زېږونه وار خطاشى
عقله چې يې ووينم زلغې تار په تار
بس خويو كړېوان ته دې لاسونه وار خطاشى
دومره اې زېږيه ! ځان ته مه بڼكلوه بڼكله
وبه چوپې له واره كه در دونه وار خطاشى
غله سره د مينې په محفل كېنې چې يوځاې شى
زېږونه وار خطاشى چې رنگونه وار خطاشى
ملې كړه د زېږه دې كه په ځله نه بيانېږى
داسې ادا وكړه چې دا دونه وار خطاشى
ځكه زه خاطر دې دومره وصف كړم اشنا
پرېږده چې د خلقو درته زېږونه وار خطاشى

چي بي روڊ دے دلچرپه پجانوشي
سودي کله بيا دل ب په بهانوشي

خوچي خداي را کهي نه وي نوبه ٿايم
دخبر فصلونه تل په بارانوشي
که دستا په نوم بدن نام يم پروانسته
لهوني غبون نه تل په لهونوشي
زه دستا لهونوستر گونہ دار نه کرم
که خويونه دي دستر کول لهونوشي
هغه شپه چي دي دستا زلفي په لاس وي
دغه شپه د سپيلي روپاند بنوشي

چي دنپه کور ته دي راشي پروامه کړي
له خاطر خاطر تل د مېلمنو شي

له کله دادوا به شعر ونه منزل نه کښي نشته

که ديوان خاطر کښي دامصرعہ داسي ده : چي دنپه کور له راغله ودي سږي

ردي دنيا نه چي گلان ورک شي
غڻ د بلبل به په بوستان ورک شي

دا ته چي ژاږي ستا ټا هڅ نه ده
که درياب کښي چي باران ورک شي

هو مره ي سودي په لهونتوب نه کږي
چي په منگل کښي ي کږ پوان ورک شي

خو به له تومہ ستا ورک شوي پلونه
چي د خاطر په کښي چشمان ورک شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

وہا ندي بہ ٻي دا وي چي کا تہ بہ شي
 اوس چي پتہ ژوند پره شوم وایم خہ بہ شي

وایم ستا بہوتہ د زخی زږ نہ
 بس دے کتہ وی داسي نو ساہد بہ شي

نہ ومہ لہ داسي جد اي خبر
 ما وي پتہ ساعت کي تله راتلہ بہ شي

وي کي کپو تپوس چي راخہ خہ غواڀي
 ما وي چي کتہ راشي نو خرابہ بہ شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
 نہ يي پر پردی دواہہ سرہ مرؤ بہ شي

هر وخت چي ژپا کي خندا نشته دے
 نہہ خود خاطر اوبہ اوبہ بہ شي

ستا چي خودي زلفي کونغي راتاوشی
 زما د نہہ خني رسي راتاوشی

پتہ مہ پره لوپتہ کي تاوشی
 لکه وپرانہ بر بوکہ راتاوشی

نہ بہ ي بيا کي لپونے دغرونو
 نہ بہ دا ستا سترگي هوسي راتاوشی

پتہ زپ بودي خوبه وانہ وپم لہ تا
 نہ بہ خاطر ستا لہ کوانہ راتاوشی

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

راشد پڻه کوشو کڻي د جرگو خبري نه شي
چرتي پي پڻه مونڙ کڻي د پردو خبري نه شي

د پرو شپوله راشه پي له يو بل نه خبر شو
ياره پڻه يو شپه د ټولو شپو خبري نه شي

وايمه له ځان سره پي دا به ورتد وايمه
را پي شي آشنا پڻه حوصلو خبري نه شي

زه او ته پي ووينوله ورايه سره پوي شو
چا وي پي پڻه سترگو کڻي د زېږو خبري نه شي

ياره ستا د هجر او بدو شپو شو کيو کپه يم
کورډه پي ي اوس پڻه اسولو خبري نه شي

خداي خبر خاڼه زه بيا چرتي ته بيا چرتي
پر پرده اوس پڻه تلو کڻي د راتلو خبري نه شي

خزان لار شي بهار راشي ځلان خوشحاله شي
بلبل يي د چمن وي بورا ځان خوشحاله شي

نن خومه راگوره مخ دې بل خوا واړود
پر پرده پي ناپوره د قبان خوشحاله شي

شمع پي بليزي د محفل د پاره ځاندي
زه کڻي داسي وايي پي عاشقان خوشحاله شي

راکړه جفا کافي، ستورنه کله غمونه وي
زه کڻي د خاطر وچو خو پي خان خوشحاله شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

زہدہ پتہ دہی نہ دے چي ناولے مخ دے
چي کوم چي خوبن شي هغه بنکلے مخ دے

مخونہ دہر دی خودا مخ چي خوبن دے
واللہ يہ تہلوکني وتلے مخ دے

پرپر دہ چي اوبنکي چي بهيري پتہ مخ
دا بي گناہ جانان رتہلے مخ دے

خہ وشوتاکہ دیدن بندکرو پتہ ما
خاطر پتہ زہدہ کني ستاساتلے مخ دے

داستا پتہ سترکوکني بدخہ پاتي شي
رقيبہ يارکہ چي پتہ خلہ پاتي شي

ستہے مزدور سحر وختي پاخبري
پتہ شوکيرو مين وودہ پاتي شي

يوخلي نينغ پتہ دہي لار تہرشہ آشنا
چي دہي کاہہ واپہ کاتہ پاتي شي

افسوس چي ستا پتہ خيال کني خہ بکارہ
دغہ ارمان بہ چي پتہ زہدہ پاتي شي

وستايہ دہر د يار تراخہ خاطرہ
چي پتہ کتاب کني دہي خوابہ پاتي شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

خون خويو د مينې په ترخو کبې انتظار دے
بشکلې تماشه په تماشو کبې انتظار دے

ستا لنډو وعدو چې په ما خومره اوږدې کړې دي
بنه دے چې د ژوند په ورخو شپو کبې انتظار دے
مه کړه ضبطه مه چې راله او بښکې وچې نه کړې
ورپړې دې د چا په دې شپو کبې انتظار دے
تا چې د وفا پلو په ما باندې ونه نيره
ما ته خه د هجر په غرمو کبې انتظار دے
لاړې د اُميد د زېږې شې پانې ي وچې شرې
بيا ورته سپرليد په راتلو کبې انتظار دے
ما وي چې کله نن نه وي سباله به دې خوبه شي
دېر ي ورته کپه په اسرو کبې انتظار دے
کله به شي ستا د حسن شمع راتد بله
گران راته د زلفر په تيارو کبې انتظار دے

بنه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلي وو
بشکليه ستا ديدن په سرو لمبو کبې انتظار دے

څوک چې ستا د گرانې مينې طلبکار دے
هغه کله له غمون نه وزگار دے

ستا سپنکار زما په سترگو کبې غم پېرې
چې په کوم لورې زه گورمه بهار دے
د منصور خرو غسې نوم دے په دنيا کبې
که يقين دې شي نو هر عاشق په دار دے
خندوي ، تغيروي چې ي ستا مينه
بس هم دغه ي خزان او هم بهار دے
دا رقيب دې خه په مخکې مخکې کيږي
بس دستار باندې هر منت گزار دے

که دې يار له سترگو ووتو خاطر
خپل غزل مخې ته ونسه دا يار دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ما وې خان راته اشنا دستا په څېر دے
دې وې وروستو به ته پوه شي څه وايي څېر دے

دې وې زېږه که څيرې ستا زما په زلفو
ما وې ستا هريو کلپ ورته کاوشېر دے

دې وې زه يم هوسې په مېرو روڼه
ما وې زېږه زما دلور و غرو نو شېر دے

دې وې بيا ته مخ بنکاره که په پښتون يې
ما وې هر پښتون پخوا له سره تېر دے

ما وې زه خاطر دې هر وخت يم په طمع
دې وې راشه دلته کېنه غم يې ډېر دے

خدا يه غومره بي وفا زما دلبر دے
بي له غمه يې زه مرم په ده اختر دے

دهجران د لاسه شب و روز ژېږېم
ځکه داسې يې په اوبنکو کړېوان تر دے

يا خوزه و دته نظر کولې نه شم
يا خو دے ډېر په لمر اېږي زورور دے

اوس يې سود په بل بشر د زېږې نه شي
بي ليدلې يې ديار بنکله بشر دے

تور بانې د يار د غشو په مثال دې
بي ويشتلې يې زما د زېږې سر دے

درېغه زه خاطر خو پوه په پيل تصور کړ
بي په څه باندي زما نه مرور دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

شاید چي حُسن داشنا ڀي دلبر نه ڊک دے
 د زپه جھان ڀي دلگوو داسو پلونه ڊک دے
 خوبنه ڀي ستاپه بهو غشوره وښتنه د زپه
 گنتي وطن خو هسي ياره د ازغونه ڊک دے
 دستان نصيب شه خوشحالي د ڀي غمي خوبونه
 ز ما د خوار غريب نصيب دشو گيرونه ڊک دے
 نمر مځي مخ ته ڀي له ورايه ناخبر کتلي
 نن راته حُکله داجهان د پلوشونه ڊک دے
 راشه کلونه گواهان دي په صحرا کښي ز ما
 چي ټول چمز ز ما د اوبنکو دشپونه ڊک دے
 داحسرتونه داغمو نه تنگ گوگل ز ډک ځي
 له ډي خو گور بنه دے هرڅو که د تيارونه ڊک دے
 زپه ڀي يوه دلپونټوپ په کښي سوداگره
 بازار د حُسن خوله ډېرو تماشونه ڊک دے
 همدمه مه را يادوه دا تېرې هېرې قصي
 ز ما زپه ځي خو وختنه لا دکيلونه ڊک دے
 ز ما خاطر ڀي له شكونو له فکرونو ڊک کړو
 د مځ کتاب ډي راله راوږه د قيصونه ڊک دے

تک تور سوے دستا سوے ودريل دے
 ڀي ډي اور د بنکلي مځ تر ڀي لاندې بل دے
 چي خو حُم په مخکښي لا منزل زياتيري
 اشناستا د ډي منزل څنگه منزل دے
 ڀي ڀي شک په کومه لار دے سوداځي شوم
 نور ڀي هېڅ موندل نه دے خوشاپل دے
 چي اشنادي په کښي اوسي اے خاطر
 خپېر وگڼه حرم که خوشاپل دے

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

شومره ڊهري پڻه زهنگي باندې ڇي غم دے
د آشنا سود به پري نه شي وائي کم دے

زه ڇي هسي پریشان او سرگردان يم
هر يو غم بي لکه زلني پيچ و غم دے
دهجران دلوسه شب و روز څږه پيچم
راشه يو واري پڻه سترگو ي تور تم دے
هغه خاوره ي دارو ده که چا راوپه
پڻه کوم خاي باندې بي ايبي ڇي قدم دے
تول عالم بي ډهر صفت د سخاوت کا
کيله خه کم ڇي داخل نصيب ي کم دے
زه خو حکه هسي شومه پڻه خندل يې
خلقه ما او پڻه جانان کښي کوم يو کرم دے
ڇي دلبري پڻه څږا پوري نن خاندي
نو وچ شوے ي دسترگو کله نم دے

حکيمانولره مه درومه خاطره
د يار شونډي دي پهرلره مزه دے

ستا پڻه انتظار کښي ماته کاله خه دے
دومره لا مانده نه يم ستا خيال خه دے

سوزي هم هغه ڇي پري بليري اور
خاندنه لے آشنا تاته دغال خه دے

تاکه پڻه شاله کښي پته وليدم
بيا به داسي وائي ڇي مثال خه دے

زه دي هر يو غم د زهنگي داغ گڼم
ماته لا دستا پڻه جبين خال خه دے

ما خو درته وېل ډېره ي مه گوره
وگوره خاطره اوس دي حال خه دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

چي لب نظري دبصر پاتي دے
جو پي منزل ته ڊهر سفر پاتي دے

شپه ڪه اوبده دخورو زلفرده خو
وار دي دسپين مخ دسحر پاتي دے
زار دي دميني دلبر خنج زره
لاي په مينه ڪنبي خيگر پاتي دے
تپوس دشيپي وڪره ڪه وڪره يقين
ستا انتظار رانه سحر پاتي دے
دانظار ڊيري چي تنه نه شج
اوس خوشپه تيره شوه سحر پاتي دے
ماخوردستا په سر وطن گهلو
خبر شه اوس رانه خيبر پاتي دے
زه او انڪار له تا په ڪومو سترگو
لاي دتن د پاسه سر پاتي دے

زه د رپبار په خله رخصت څنگه شم
ديار خاطره چي خبر پاتي دے

چي زره ي ستا په تور دے په بل تور ي پيرزونه د
نظري ستا په لور ڪم په بل لور ي پيرزونه دے
اے هجره پي ي ورا نه نه ڪه ي دا دنه ڪي خونه
ارمان په ڪنبي د يار ڪم په ڪور ي پيرزونه دے
دا نه چي هر بنا بست باندي شهاد دے زما زره
دستا په مخ دي سوزي خو په اودي پيرزونه دے
په غبر ستا د معفل خني يي نه شي څه ڪردان
در دروي به خاطر خو په پيخور ي پيرزونه دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دخان سپنکارولو کښې مسکي وې ما ليدې
زما د زېږه په سولو کښې مسکي وې ماليدې

پرون يې څه پرواه ستا په گذار نه وه صنم
زما په زېږه ویشتلو کښې مسکي وې ماليدې

شاهد يې وه درياده حيرانتيا يې هغه وخت
اين ته په کتلو کښې مسکي وې ماليدې

خفه يمه په ډاکه بڼه يې ستا له سږي کښې
دقيب ته په وپلور کښې مسکي وې ماليدې

لبان دې لکه پانې انکې دې سره کولونه
سحر يې ته په کلو کښې مسکي وې ماليدې

خبرې په غصه کښې کيږي هم د چا خاطره
اشنا يې په کتلو کښې مسکي وې ماليدې

سپنکارو دې چل يې د خندا زده کړې
سپنکارو زما چل د ژبا زده کړې

په لنډو پلرونو به يې څنگه ځمه
ما خو تل تک يې د صحرا زده کړې

نن دې ونه وې په وعده کښې راته
هره وعده کښې دې سبا زده کړې

خاطره طمع د وفامه کړه
اشنا خو يو چل د جفا زده کړې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

اشنا ې فن لیده تهرې وعدي را یادېدي
دا وصل که هجران وه پي گيلي را یادېدي

بس وه ې ستا ارمان په زبه کبي نورخه ودا
دانته ې ماته نوري مرچلي را یادېدي
منم ې فراقجن به نور سبا را یادېدي
له ما ې اشنالاهه ماته شپي را یادېدي
که هېر شوي ؛ نو یاد لره ې هېر دي شم بنه
پخوالي لا په زبه کبي اوسېدي را یادېدي
وم دومره لېونه ستا د پرېشانو زلفو زه
ې چرته خو به خاورې بادېدي را یادېدي
زما د زېگي یاد شو د مخکي نظر سره
په هېڅ نه هېرېدي هم داسې را یادېدي
دانته ې اوس چشمه اوس ې غټې ستايمزه
د ستاخمارې سترگې لا وې را یادېدي

بېکا ې شمع روید هرڅه هېر وه د خاطر
د ستا د محفل بېکلي تماشي را یادېدي

زما د اُمید ونو ودرې شپي وغزېدي
هرڅو ستا د منزل که مرچلي وغزېدي

اوس چېرته ترېنه لاپشم لېونه ې کپه یار
هرڅا ې کبې ې د زلفو زولني وغزېدي

نمر مغينه اوس دې سې لارې ماته کړې کړکې
نظر که ستا د مخ پرې پلوشې وغزېدي

چا هسې داسې ووي ې خاطر کړو یار ځلا
په دې د رقيبانونجنازي وغزېدي

کله هېر شوي نو یاد لره ې هېر دي شم بنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

پوه شومه په دې چې په کنځل کېږي څنگه بنکارې
وخانده يوځل چې په خندل کېږي څنگه بنکارې

ستا د تصور په يوجونگره کېږي اوسېږمه
ته خو راته وايه په محل کېږي څنگه بنکارې

شومره به په باغ کېږي نه په غټو وي خپل ځان ته
گلله د آشنا په سره منگل کېږي څنگه بنکارې

سترگې يې په ما کېږي دې چې کورمه هرچا ته
نن راته اے شمعې په مخل کېږي څنگه بنکارې

تابه په ائين کېږي ځان ليدل په يورنگ وي
راشه د خاطر په هرغزل کېږي څنگه بنکارې

چې بنکلې وي ، وځنډېدې شونډې
خود به د سترگو خوښېدې شونډې

دا ته چې لارې شونډې هېڅ ونه وي
بس که په تابه يادېدې شونډې

سترگوله زه که قسمونه ورکېم
زېږگيه ته کله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کېږي رېږدې شونډې

ڪه ڏي دا زلفي پڻ لاس راغلي اشنا بيا به ڇڏي
 ڪه نه عادت له ڏي بلا سره شوم بيا به ڇڏي

در ته ڪي ته نه شوم حيران يم داشنا سينگار
 تا ڇي ڇي داسي پڻ اشنا وڪڙل پڻ ما به ڇڏي

ڇو به بنهري او دا رهنه تل ته ماته ڪوي
 ڇي ڇي پڙو نه وي دعا هغه اشنا به ڇڏي

ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي ڇي
 وايه ڇي تاله پڻ لاس راشي پڻ اشنا به ڇڏي

اے گلہ! چي ستا ڏي دخن دانہ ستر ڇي لاهي
 نو خود ڇي لري بر ڇي ڏي نه ستر ڇي لاهي

نڀڪيه! پس له ڏي به بي دستا به ستر ڇي لاهي
 نظري وه اشنا چي لاهي، زمانه ستر ڇي لاهي
 هم داد ڇي بد ڇي شوه مه ڇي پار له راهزنانو
 اے گلہ! دوستو وپاندي ڇي له تانه ستر ڇي لاهي
 ما وي ڇي ڇي وڙگوري نو اوس بيا مخ پتوي
 نو ڪوڙي ڇي گريوان ته له حيا نه ستر ڇي لاهي
 يوبل ته په کانه شراو په نهونو زلزل ڇي وي
 محفل ته ڇي ته راغلي دهر چانه ستر ڇي لاهي
 لب راشه شمع رويه! لڙي وگوره ڇي ڇڏي شوم
 دستا به تماشا ڪبي ڇي له خانه ستر ڇي لاهي

نو ڇڏي شوڪه مڙي دا خاطر ستر ڇي په تانه شري
 ڇي ڇي داسي وي ڇي له دنيا نه ستر ڇي لاهي

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

لکه مجنون غوندي ڪرڻم پڻ بيا بان در پسي
 وایم پڻ خُله ليلي ليلي خيري ڪر بان در پسي

نہ شوم خبر زه د وصال لہ خوشحالي نہ چري
 لکه وحشي ڪر مه غمونو دهجران در پسي

نہ دي آشنا يم نہ چي بيا راتہ آشنا وواني
 پروا ي نشته دے پڻ تانہ ڪرڻم خفگان در پسي

چي تہ بيا نہ وائي پڻ ما چي تہ شيدا نہ ي تہ
 ڪہ دڪمرو ي گذار نہ ڪر و خيل خان در پسي

پڻ حال خبر شه چي نزدي رانہ شي خوالہ زما
 چري پڻ لاس ڪرڻي خاطرہ دقيبان در پسي

د پرہ خوشحالي بنه نہ دو بيا رانہ هير پري
 ڪله ڪله غم را ڪوہ تل چي ي بيا د پسي

زہ دي يم لکے پتهدے نہ شي رانہ شمي
 خدا پرو د رها نہ پڻ تيارو ڪبي بنه بنڪا پري

ماتہ د آشنا د و عدي مريو ڪاي اشاده
 اے وڊيه نظره تہ پڻ هيڻ هم نہ مري پري

ستا به د خاطر نہ وي پڻ زہ ڪبي خه تپوشي
 دومره بي پروا ي چي پڻ مع ڪبي ي تپ پري

لہ منزل زندہ اور ديوان خاطرہ دوار و کتابري ڪبي . تاہ ليکڪ شاعر دے چي خيال مبهم ڪري

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

چي دسترگو دي بنڪار زني زما سترگي
 چي بي نه شي كهه پو بنسني زما سترگي

زبه كچكول كه مه داو بنكو په زنجير كبي
 چي درگورم شي نمزني زما سترگي

مرگ ژوندون د لږ راگوره دن په سره
 در نه غواړي جوړه بخسني زما سترگي

دهرچا دي ديدنونه مبارک شي
 ويي ستا د پيرزويني زما سترگي

په ژبا باندي خونه شي چي زه ژاړم
 ډکي ستا د در لسني زما سترگي

ستا دسترگو کړي خاطر چي نه درگوري
 هسي نه چي دي ډارني زما سترگي

راشه اے ماہ تابان پہ توره شپه کبي
 يم تر زلفو پریشان پہ توده شپه کبي

له تکر و بي پروا يم ستا په عشق کبي
 لکه بحريم روان پہ توده شپه کبي

په خندا ي ستا قسم وي شمع روپه
 خو به کړمه دا کريان په توره شپه کبي

زه خاطر دستا د زلفو نه ډار نه کړم
 ماليدلي دي ماران په توده شپه کبي

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

خود دهرې يوې کوچې شوي زما سترگې
چې دستا سترگو ته غلې شوي زما سترگې

دستا چې نه وينم دا تو دې سترگې
په کارې نه دی دا پورې سترگې

نه به يې د بل سترگو ته پورته نه کړم
دستا په پل يې دی نسکورې سترگې

ساقی دستا پمانه خه کومه
چې داشناي دی مېخوري سترگې

خاطره ژاړه له هجرانه سره
په تصور کېنې خوي کورې سترگې

ستا منزل ته به د زېه په سترگو رسم
په تلو تلر کېنې مرحلې شوي زما سترگې
خه زو خونه پرې دگرم او بنکو اوږې
په ژبا د غم پڅې شوي زما سترگې
چې سبا بېکا يې ستا په در کېنې نيم
خود دهرې يوې ناي شوي زما سترگې
بيا يې هغه خپلې سترگې خپلې نه کړې
چې له خانه نه په دې شوي زما سترگې
اوس په دم کېنې د يار زرخل ديدن غواړې
د اول نه ډېرې بنې شوي زما سترگې

زه خاطر به په ترخو زېه اوس عادت کړم
چې په تا باندي خوږې شوي زما سترگې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

چي اشاري ڪري ايسار ٻيڙم وٺي
چي پنهان ٻي تيار ٻيڙم وٺي

پنه يو ساعت ڪٽي ٻي بيا ٿيڙي
چي اوس ٿيڙي ٻيڙم قرار ٻيڙم وٺي

در بغه چي مڙي دستم نه وٺي
چي نه مڙي ٻيڙم ازار ٻيڙم وٺي

نور به دي ڄڻ وڪري ٻانهه به خاطر
ٿول دي پر هر ڪر مهه وٺي ٻيڙم وٺي

ڄڻ و شوچي سترگي ٻي ٻه تا باندي خوبدي شولي
چاته پورته نه شوي چي دستا ٻه لور ڪڍي شولي

گوريه دا گريوان ٻي چي وحشت ڄڻ تان تار ڪٺل
نه شليڙي دستا د زلفر ڄڻ ڪه حلق شولي

ما خوبه وٺيل چي دستا ڄڻ ڊهره آسانه ده
ڪرانه شوله ڪه دومر ڄڻ ٻي راپسي شولي

اوس هم ستا دميني افسانه زما ٻه شونڊو ده
چنوري افساني ٻي ٻه ٺڳوتن ڪٽي ورستي شولي

سترگي دخاطر ڪه ستا ٻه سترگوتن وتلي دي
گورمه دا بدي ڪه زما ٻه حقله ٻي شولي

تابه ڪتو غل چرته خاطره دورڪ شوي زبه
نه گوري چي تاته داشنا سترگي بس غلي شولي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تہ بہ پتہ زپہ کبھی مالہ ختہ راکوی
 کتہ راکوی مالہ بہ زپہ راکوی

منع بہ نڈ شم ستالہ درہ خنی
 پتہ دے دے نڈ کتہ ختہ نڈ راکوی
 ختہ لوے اختر دے دخوانی تہر کپلو
 تہ بہ لاسونہ ماتہ بنہ راکوی
 داسی چل وکپہ پی ہپر وود دہرم
 سپا بہ بنکلیہ یوہ لمبہ راکہ
 دا خوشحالی بہ ماتہ شوک راکوی
 پی تہول غمونہ رالہ تہ راکوی
 پی ہوند او گوہ دے کرم نومالہ ہتہ
 اوس خہ بہ ہرختہ پتہ کالہ راکوی

ضد لہ خاطر سرہ مہ کتہ تہ
 کتہ یو اوان رالہ پتہ ختہ راکوی

اوبنکی نڈ کمپری خوردا ماتہ شری
 تا پی خندا وکپہ نورانیا شری

خوخلی د اوبنکوسرہ درغلم
 دا خنگہ جرکے او ننوائی شوی

خو بہ گوری ستاسترکی زماسترکی
 لری دے وی خہر دے ہو پی زیاقی شری

تا پی خاطر سرہ ختہ کپی دی
 خہر دے اشنا دا پی درتہ پانہ شری

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

هرڅوکه ې دنډه قرارولوله راځي
پوهېم ولې نه ې قتلولو له راځي

بلبل کې د ټکل وصف که بهار وې که خزل
بورل ته خو ې بس يو بنکلولو له راځي

غمونه د اشنازه اوس په هېڅ نه هېوم
اے غمه د دنیا که هېرولو له راځي

ارمانه د اشناشه د اشنا سره مېشته
ې زېه ته د خاطر ازارولو له راځي

ته ما ستا پلې يو په سله نه ې
دا ته زما په وينا ځله نه ې

که څوک خپل ځان درته زړې زړې کا
خپله کوي ته د چا خپله نه ې

دا ته خرچرته ې ې نه ې نه ې
هر وخت زما سره ته ځله نه ې

خاطر به هم په تا اعتبار کوي لا
ته خوم هغه ې څه بله نه ې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

داسې راتنه گورې لکه نه چې راتنه کورې
نېغ ي له زېږې وځي کابو چې راتنه کورې

کله چې د زلفنو وړېغ لري کړې له مخه
شي دې پلوشې بنسکلي بانې چې راتنه کورې

هغه وخت لږ ډېر وک تهې مخ راځي پې کړې
داسې معلومېږي لکه بنه چې راتنه کورې

ته زما د زېږه نه دخپل حسن تپوس وکړه
زه به درته ووايمه خه چې راتنه کورې

نن خوې خاطر وکړه چې مه راتنه راگوره
زه درته کتې نه شمه ته چې راتنه کورې

سندسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تل به پنه هر چا داسې کيږي په داسې خلقو چې اعتبار کا
 له خپله خانه چې خبر يې کا له کپنگوښه يې گذار کا
 د بنکلومينه يې وفاده
 زه به يې څه درته ستايمه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 خاطر خومه وے درکلي اوس يې ژوندون اخته اوږد
 هغه چې تا ورتنه خندلي زه يې دنورې خندا توږدے
 زما د زهه خوښه ژبا ده
 حکه يې نه قرارومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه

له درابه ځايه د (له) په ځاي (دا) ليکلې شري دے

اوس رانه هېڅ نه شي خطاده
 له هرڅه هرڅه ووتمه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 زه درنه څنگه هېږدمه خپلو وعدونه وشوېږه
 تا چې خندل زه ژېږدمه له هغو شپونه وشوېږه
 هېږ زما ټوله دنيا ده
 شام وسحر دې يادومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 غر په غرنه وځي صفاه چې وکا ژوندنې اغربه راشي
 درته په زهه کښي به يې ساته پرېږده چې موږ بنه په جفا شي
 زما په سترگو کښي حيا ده
 زه يې په څه درواږومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه

چي ۽ سترگي ڏيڏن ڊاشنا نه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيا نه ڪا

زه به شه ڪرم ڪيريان چي يار راڪري ڪل

په زخمون ملهم به ڪيري ڊگور ڪل

هسي هسي ۽ يار خندانه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيا نه ڪا

ايله زلفي ۽ اوس غنچو ته جو پي شري

دوا به شونڊي ۽ ۽ خند بدو ته جو پي شري

مل به خنگه زما سودانه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيانه ڪا

دستاغ ته زما نظر ورسيدو

هغه اورد ۽ سم تل تر خيگر ورسيدو

۽ ۽ له سوزه خو هيچو ڪر زبانه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيا نه ڪا

اے خاطر ڪيلي ڊخپل ياره مه ڪر

ته طمع ڊدل ازاده مه ڪر

اے شباب خاطر دهچانه ڪا

زبه ۽ غم ڊ نورې ڊنيانه ڪا

شوي ڊ زبه ۽ سترگي سپني اشنا تا پسي
 راشه ڪه ۽ ۽ وينې اشنا تا پسي
 لبا نوستا زه ڊ بنا مار په شان خو په ۽ يمه
 زه ڊي دسترگري په بنه باندي ویشته يمه
 هي ۽ له خلي نه تورې وينې اشنا تا پسي
 راشه ڪه ۽ ۽ وينې اشنا تا پسي
 په ڊي هجران ڪبي به تر شو پوري ڪر پر مه زه
 شام اوسر ڪه ماشوم غونڊي ٿه پر مه زه
 اوبنڪي ۽ هي ۽ په مخ رتڪني اشنا تا پسي
 راشه ڪه ۽ ۽ وينې اشنا تا پسي
 چي ته ڪوي په ما ظلمونه راته په غور ڊ صغه
 خاطر ڪوي ڊر ته سوالونه په زبه ۽ ۽ ۽ زور ڊ صغه
 وهم رباب ڪه ڊميني اشنا تا پسي
 راشه ڪه ۽ ۽ وينې اشنا تا پسي

نن خورا ته مه وايه پي نا تر سبا
 سودي ساقى نه شى په مينا تر سبا
 ووايه اشنا راته ته زما تعبير نه يي
 وي پي تل په خيال کبې ي ته هغه تصوير يي
 بيله راته بنکاري دا دُنيا تر سبا
 سودي ساقى نه شى په مينا تر سبا
 راکړه ساقى داسې هڼي چې شى زما اوستا نشه
 هم پرې دچوپتيا نشه هم پرې ددنيا نشه
 جام دلېورا کړه په بيا بيا تر سبا
 سودي ساقى نه شى په مينا تر سبا
 نن خورې را جمع خه په مښو کبې کښونه دى
 سترگو پېمانو کبې دې رنگ په رنگ ستونه دى
 گلې دخاطر شه په رښتيا تر سبا
 سودي ساقى نه شى په مينا تر سبا

نه ومه خبره زه، تاچي زړه بائله دے
 تا ووې رېبار ته پس له دې به خوراخو
 خبر دے که تش تورې دې پرون زړه شېرې
 خيال ي وه سکا رته پس له دې به خوراخو
 وښايه خيگر راته اوس دزړگي سر راته
 وايه د بنوغشوبه کوم کوم خاي ویشته دے
 لاس کبې آينه ي وه کړې پي کينه ي وه
 ماکتل رخسار ته پس له دې به خوراخو
 خنکه مړې در شمه په حال دې چې خبر شمه
 لاس کبې دې رقيب راته دک توپک نيونه دے
 يو خاي در غلے وم ډېر دې زغولے وم
 غلے وم ديدار ته پس له دې به خوراخو
 ساچي کوم ستم کړے اوس ي په تا کم کړے
 دا دخوانه ولد په مانن سبا را غلے دے
 شو خاطر غلام دستا کړي به تل سلام دستا
 پرې يي بده در بار ته پس له دې به خوراخو

۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹
 ۵۵۰
 ۵۵۱
 ۵۵۲
 ۵۵۳
 ۵۵۴
 ۵۵۵
 ۵۵۶
 ۵۵۷
 ۵۵۸
 ۵۵۹
 ۵۶۰
 ۵۶۱
 ۵۶۲
 ۵۶۳
 ۵۶۴
 ۵۶۵
 ۵۶۶
 ۵۶۷
 ۵۶۸
 ۵۶۹
 ۵۷۰
 ۵۷۱
 ۵۷۲
 ۵۷۳
 ۵۷۴
 ۵۷۵
 ۵۷۶
 ۵۷۷
 ۵۷۸
 ۵۷۹
 ۵۸۰
 ۵۸۱
 ۵۸۲
 ۵۸۳
 ۵۸۴
 ۵۸۵
 ۵۸۶
 ۵۸۷
 ۵۸۸
 ۵۸۹
 ۵۹۰
 ۵۹۱
 ۵۹۲
 ۵۹۳
 ۵۹۴
 ۵۹۵
 ۵۹۶
 ۵۹۷
 ۵۹۸
 ۵۹۹
 ۶۰۰
 ۶۰۱
 ۶۰۲
 ۶۰۳
 ۶۰۴
 ۶۰۵
 ۶۰۶
 ۶۰۷
 ۶۰۸
 ۶۰۹
 ۶۱۰
 ۶۱۱
 ۶۱۲
 ۶۱۳
 ۶۱۴
 ۶۱۵
 ۶۱۶
 ۶۱۷
 ۶۱۸
 ۶۱۹
 ۶۲۰
 ۶۲۱
 ۶۲۲
 ۶۲۳
 ۶۲۴
 ۶۲۵
 ۶۲۶
 ۶۲۷
 ۶۲۸
 ۶۲۹
 ۶۳۰
 ۶۳۱
 ۶۳۲
 ۶۳۳
 ۶۳۴
 ۶۳۵
 ۶۳۶
 ۶۳۷
 ۶۳۸
 ۶۳۹
 ۶۴۰
 ۶۴۱
 ۶۴۲
 ۶۴۳
 ۶۴۴
 ۶۴۵
 ۶۴۶
 ۶۴۷
 ۶۴۸
 ۶۴۹
 ۶۵۰
 ۶۵۱
 ۶۵۲
 ۶۵۳
 ۶۵۴
 ۶۵۵
 ۶۵۶
 ۶۵۷
 ۶۵۸
 ۶۵۹
 ۶۶۰
 ۶۶۱
 ۶۶۲
 ۶۶۳
 ۶۶۴
 ۶۶۵
 ۶۶۶
 ۶۶۷
 ۶۶۸
 ۶۶۹
 ۶۷۰
 ۶۷۱
 ۶۷۲
 ۶۷۳
 ۶۷۴
 ۶۷۵
 ۶۷۶
 ۶۷۷
 ۶۷۸
 ۶۷۹
 ۶۸۰
 ۶۸۱
 ۶۸۲
 ۶۸۳
 ۶۸۴
 ۶۸۵
 ۶۸۶
 ۶۸۷
 ۶۸۸
 ۶۸۹
 ۶۹۰
 ۶۹۱
 ۶۹۲
 ۶۹۳
 ۶۹۴
 ۶۹۵
 ۶۹۶
 ۶۹۷
 ۶۹۸
 ۶۹۹
 ۷۰۰
 ۷۰۱
 ۷۰۲
 ۷۰۳
 ۷۰۴
 ۷۰۵
 ۷۰۶
 ۷۰۷
 ۷۰۸
 ۷۰۹
 ۷۱۰
 ۷۱۱
 ۷۱۲
 ۷۱۳
 ۷۱۴
 ۷۱۵
 ۷۱۶
 ۷۱۷
 ۷۱۸
 ۷۱۹
 ۷۲۰
 ۷۲۱
 ۷۲۲
 ۷۲۳
 ۷۲۴
 ۷۲۵
 ۷۲۶
 ۷۲۷
 ۷۲۸
 ۷۲۹
 ۷۳۰
 ۷۳۱
 ۷۳۲
 ۷۳۳
 ۷۳۴
 ۷۳۵
 ۷۳۶
 ۷۳۷
 ۷۳۸
 ۷۳۹
 ۷۴۰
 ۷۴۱
 ۷۴۲
 ۷۴۳
 ۷۴۴
 ۷۴۵
 ۷۴۶
 ۷۴۷
 ۷۴۸
 ۷۴۹
 ۷۵۰
 ۷۵۱
 ۷۵۲
 ۷۵۳
 ۷۵۴
 ۷۵۵
 ۷۵۶
 ۷۵۷
 ۷۵۸
 ۷۵۹
 ۷۶۰
 ۷۶۱
 ۷۶۲
 ۷۶۳
 ۷۶۴
 ۷۶۵
 ۷۶۶
 ۷۶۷
 ۷۶۸
 ۷۶۹
 ۷۷۰
 ۷۷۱
 ۷۷۲
 ۷۷۳
 ۷۷۴
 ۷۷۵
 ۷۷۶
 ۷۷۷
 ۷۷۸
 ۷۷۹
 ۷۸۰
 ۷۸۱
 ۷۸۲
 ۷۸۳
 ۷۸۴
 ۷۸۵
 ۷۸۶
 ۷۸۷
 ۷۸۸
 ۷۸۹
 ۷۹۰
 ۷۹۱
 ۷۹۲
 ۷۹۳
 ۷۹۴
 ۷۹۵
 ۷۹۶
 ۷۹۷
 ۷۹۸
 ۷۹۹
 ۸۰۰
 ۸۰۱
 ۸۰۲
 ۸۰۳
 ۸۰۴
 ۸۰۵
 ۸۰۶
 ۸۰۷
 ۸۰۸
 ۸۰۹
 ۸۱۰
 ۸۱۱
 ۸۱۲
 ۸۱۳
 ۸۱۴
 ۸۱۵
 ۸۱۶
 ۸۱۷
 ۸۱۸
 ۸۱۹
 ۸۲۰
 ۸۲۱
 ۸۲۲
 ۸۲۳
 ۸۲۴
 ۸۲۵
 ۸۲۶
 ۸۲۷
 ۸۲۸
 ۸۲۹
 ۸۳۰
 ۸۳۱
 ۸۳۲
 ۸۳۳
 ۸۳۴
 ۸۳۵
 ۸۳۶
 ۸۳۷
 ۸۳۸
 ۸۳۹
 ۸۴۰
 ۸۴۱
 ۸۴۲
 ۸۴۳
 ۸۴۴
 ۸۴۵
 ۸۴۶
 ۸۴۷
 ۸۴۸
 ۸۴۹
 ۸۵۰
 ۸۵۱
 ۸۵۲
 ۸۵۳
 ۸۵۴
 ۸۵۵
 ۸۵۶
 ۸۵۷
 ۸۵۸
 ۸۵۹
 ۸۶۰
 ۸۶۱
 ۸۶۲
 ۸۶۳
 ۸۶۴
 ۸۶۵
 ۸۶۶
 ۸۶۷
 ۸۶۸
 ۸۶۹
 ۸۷۰
 ۸۷۱
 ۸۷۲
 ۸۷۳
 ۸۷۴
 ۸۷۵
 ۸۷۶
 ۸۷۷
 ۸۷۸
 ۸۷۹
 ۸۸۰
 ۸۸۱
 ۸۸۲
 ۸۸۳
 ۸۸۴
 ۸۸۵
 ۸۸۶
 ۸۸۷
 ۸۸۸
 ۸۸۹
 ۸۹۰
 ۸۹۱
 ۸۹۲
 ۸۹۳
 ۸۹۴
 ۸۹۵
 ۸۹۶
 ۸۹۷
 ۸۹۸
 ۸۹۹
 ۹۰۰
 ۹۰۱
 ۹۰۲
 ۹۰۳
 ۹۰۴
 ۹۰۵
 ۹۰۶
 ۹۰۷
 ۹۰۸
 ۹۰۹
 ۹۱۰
 ۹۱۱
 ۹۱۲
 ۹۱۳
 ۹۱۴
 ۹۱۵
 ۹۱۶
 ۹۱۷
 ۹۱۸
 ۹۱۹
 ۹۲۰
 ۹۲۱
 ۹۲۲
 ۹۲۳
 ۹۲۴
 ۹۲۵
 ۹۲۶
 ۹۲۷
 ۹۲۸
 ۹۲۹
 ۹۳۰
 ۹۳۱
 ۹۳۲
 ۹۳۳
 ۹۳۴
 ۹۳۵
 ۹۳۶
 ۹۳۷
 ۹۳۸
 ۹۳۹
 ۹۴۰
 ۹۴۱
 ۹۴۲
 ۹۴۳
 ۹۴۴
 ۹۴۵
 ۹۴۶
 ۹۴۷
 ۹۴۸
 ۹۴۹
 ۹۵۰
 ۹۵۱
 ۹۵۲
 ۹۵۳
 ۹۵۴
 ۹۵۵
 ۹۵۶
 ۹۵۷
 ۹۵۸
 ۹۵۹
 ۹۶۰
 ۹۶۱
 ۹۶۲
 ۹۶۳
 ۹۶۴
 ۹۶۵
 ۹۶۶
 ۹۶۷
 ۹۶۸
 ۹۶۹
 ۹۷۰
 ۹۷۱
 ۹۷۲
 ۹۷۳
 ۹۷۴
 ۹۷۵
 ۹۷۶
 ۹۷۷
 ۹۷۸
 ۹۷۹
 ۹۸۰
 ۹۸۱
 ۹۸۲
 ۹۸۳
 ۹۸۴
 ۹۸۵
 ۹۸۶
 ۹۸۷
 ۹۸۸
 ۹۸۹
 ۹۹۰
 ۹۹۱
 ۹۹۲
 ۹۹۳
 ۹۹۴
 ۹۹۵
 ۹۹۶
 ۹۹۷
 ۹۹۸
 ۹۹۹
 ۱۰۰۰

طلب کرم صنم چم پٺ چم
 لوند ٺي گرهوان دے خاڻي ٺي نم
 مينه وفادري نسته
 پٺ چا پروا دي نسته
 وڀر له چا دي نسته
 ڪوه ستم طلب کرم صنم
 رنگ ٺي تک تور صخه
 سوے پٺ اور صنم
 ڪومه شور صنم
 وڪڙه ڪرم طلب کرم صنم
 مينه بهار دے دستا
 چمن گلزار دے دستا
 خاطر ماليار دے دستا
 ڍنگل پٺ چم طلب کرم صنم

له منزل لندهار ويران کني، مسرع داسي ده به چم په چم طلب کرم صنم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

له منزل لندهار ويران کني، د دے

نوم دڀڻتوراڄي هيرشو

شوڪ ڀي ياديري

غم دهقوي لاسن ڀر شو

شوڪ ڀي ياديري

شوڪ چي دقام اودا لمد خدمت کوي نه

الله دي خبر ڪري

خاطر هغه خلق ستا يه

په خيل ڪتاب ڪنڀي

تل په بار بار دغسي وايه

په نيل ڪتاب ڪنڀي

چاچي سرونه په وطن وڌڪري ديهنه

الله دي خبر ڪري

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دسڻ نه ڪال ته ڀر غمونه

له داسي ڙوند نه مرڪي بنه دس رادڪا شينه

الله دي خبر ڪري

ستا دممانو فريادونه

هير به ڀي نه شي

لکه د زانو قطارونه

هير به ڀي نه شي

پاس په اسمان ڪنڀي جهانو فوسر ڇينه

الله دي خبر ڪري

دڀڻتنو فقير ڙونده

ڄنگه به تير شي

تير خوبه شي په لوبه تنده

ڄنگه به تير شي

په مصيبت به دي شوڪ سرته رسوينه

الله دي خبر ڪري

واورده صنم زهڙي نه شي له تانه
ويله نه شم زهڙه له حيانه

دغه ستا دميني دردونه بنه دي په ما
زهڙي دستا د پاره واڼي چي وي دي په ما
واورده صنم

په کومه لاره بنکليه چي قدمونه کېږدي
دېر د مېنوي په زهڙه باندي داغونه کېږدي
واورده صنم

زهڙه ي له خپله کوره تېستي چي راشي صنم
خاطر دېر گران دے په ما چي په خندا شي صنم
واورده صنم

شوگيري ټولي په سبا سبا کبې تېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
ستا د بڼا پسته سترگو د پاره وگوره ماته بنکليه ياره
خومره لمبي ي په زهڙگوتي باندي تېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
د خداي د پاره بس د راشه که مرويدي را بخلاشه
ستا د راتلو په انتظار ي سترگي سترگي شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
دا ته چي لاپي د بل چاشوي زما د زهڙي چي چاشوي
زما د سترگي شوگيري دي ټولي هېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
خاطر زه ځان ته جوهانه يم که لږ راگوري بس روانه يم
د پېغلتوب ملگري ټولي رانه کېږي شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو

له قافيه درسته نه ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تہ چي پٺ مرگ زما رضا يي
 ماته قبوله دلروبا يي
 ستا رضا ده چي داسي ٿڀ پڀم
 پٺ عالمو کيبي داسي گرڇڀم
 پٺ محبت ي نا رضايي
 ماته قبوله دلروبا يي

عاشقي وه پيداله اوره
 لڀ زما سوي زپه ته وگوره
 جوڀ پٺ معني قيمت بهايي
 ماته قبوله دلروبا يي

خاطر ته گوره داسي حيران دے
 پٺ محبت کيبي ستا بنديوان دے
 يي کبرجنه بي زبا يي
 ماته قبوله دلروبا يي

پٺ تش ديدن باندې ي رو رو مشهوره
 ځم مٺ خفه کپره بله وځ به راشم
 له صرچا پته پته ستا ياران به کڀمه
 تاله چي درشمه زه پٺه بهانه به کڀمه
 پٺ انتظار کيبي ي له ځان سره ٿڀ پڀم
 ځم مٺ خفه کپره بله وځ به راشم
 کنڀم دا وعده درسره چي تابه هر نه کڀمه
 يوساعت يي له تابه پٺ نورځه تيرنه کڀمه
 پٺ دې سودايي وده کپره راوينڀم
 ځم مٺ خفه کپره بله وځ به راشم
 نڀه دستا او زما ، ماو تابان شو سره
 بل ي کاروان دستورو پٺه کهکشان شورسره
 دسبائي دخيال خوبونو کيبي زنگڀمه
 ځم مٺ خفه کپره بله وځ به راشم
 ځان ته دا ټوله دنيا خاطره ما وکڀمه
 پٺه کيبي ي مخ او زلفي بپکا سبا وکڀمه
 دنڀه پٺ مينه ي پٺه سترگو کيبي اوسڀم
 ځم مٺ خفه کپره بله وځ به راشم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

اوس به وطن د سرو کونو دک شی
 راغے سپرے وار د خزان تهر شو
 خه به د بنکونگه تونو دک شی
 راغے سپرے وار د خزان تهر شو
 بلبله ستاد تماشور وچي دی
 راشه هم دا دې د نغمو وچي دی
 نه چي لاهغه د ازغور وچي دی
 خان کبه په خود اوس دکور وچي دی
 راشه چي ژوند دې دکونو دک شی
 راغے سپرے وار د خزان تهر شو
 اوس به ټول بوټي سره خان و بنائی
 شوک به کلی شوک به گلان و بنائی
 لاله به هم خیري کرپوان و بنائی
 هم به بلبل شور و فغان و بنائی
 اوس به بناخونه درنگونو دک شی
 راغے سپرے وار د خزان تهر شو

خوبنه دې شوه وله زما داشنا مينه
 اے زپه غمگينه
 اے زپه زړې شه
 خاورې ايرې شه
 مچي مې دسترگو د زړگي وينه
 اے زپه غمگينه
 راشه کڼ وينې
 د زړگي وينې
 د يار په غم کېږي چي دوی راخينه
 اے زپه غمگينه
 خاطره داشپې
 تانه جدا شپې
 جوړ د وصال شپې د يارکي دينه
 اے زپه غمگينه

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

د ارمانونو لړۍ جهان رڼوی
 زهه په گوگل کېنې ې جانان رڼوی
 د مینې گل رانه هجران رڼوی
 نه کې خاطر دغه بوستان رڼوی

د مخ کتاب دې د رازونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

خه به د بنگلونگه تونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

چونه به ولونه د وږبل جوړوی
 په کېنې ځایونه به د گل جوړوی
 سرو سرو غچو ته به منگل جوړوی
 په آیشو کېنې به کاگل جوړوی

دغه جهان به له نا زونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

بنګلی ځلی به په شملو کېنې ږدی گل
 اوس خوبه چونه په کمخو کېنې ږدی گل
 ډېر ارمانونه به په زېږو کېنې ږدی گل
 شوک به د زهه په پرهرو کېنې ږدی گل

داسې به زهونه په داغونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

زه کم ژبا د چا خندا نه وینم
 چې ې لیده هغه رڼا نه وینم
 گل د رخسار چې د اشنا نه وینم
 زه نور کلونه د دنیا نه وینم

شوکه جهان له دیدونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

نن دې وړ بل پټ کوم پلو دے
 بيا به سوزېن مه زه اور راته بل دے
 د ژوند کاروان ي دے دغم خړوگر دوتړکې
 واوره فریادي دجرس پټ او ازونو کبې
 تله دې پل پټ کوم پلو دے
 بيا به سوزېن مه زه اور راته بل دے
 ترخو د هجر دا اوږدې شپې او تيارې به وينم
 سبا دوصل به وی لري که نزدې به وينم
 دستا منزل پټ کوم پلو دے
 بيا به سوزېن مه زه اور راته بل دے
 خاطره نن دې که لږ سم راته کتلی وے
 واپه بښاېسته به دې له زږه ځني وتلی وے
 دکتو چل پټ کوم پلو دے
 بيا به سوزېن مه زه اور راته بل دے

زړه کې ي غواړې شمع رويه سوزېدل
 راشه يو ځل
 ارمان ي دا دے که پوره شی
 د رنځ دارو ي د اشنا سره ليدل
 راشه يو ځل
 خو به شو کير کړم راته وايه
 واپه خوبونه راځنې و تښتېدل
 راشه يو ځل
 که ديدن کړې تلوار راوکړه
 همزولې راغلي خوروی ي تور وېدل
 راشه يو ځل
 عاشقان گوره حال ي څه شو
 لکه پتنگ چې پټ لمبو وسوزېدل
 راشه يو ځل
 سوال د خاطر منظور کړه ياره
 جفا دې پرېږده د وفا وکړه کتل
 راشه يو ځل

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

سترگي نيولي دي ماستا په رخسان کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبار کښې
 ماچي ليدلې ، ستا پښو کښې پل دے
 غم د وحشت ، وحشت داسره مل دے
 اوس مشغولا کړم په دغه لار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبار کښې
 نه در رسپړي نه درته غږ شي
 نه رانه حُمب شي نه رانه نږ شي
 داغه ژوندون دے په انتظار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبار کښې
 يار يې له بنکلو سره روان دے
 دې تماشي ته خاطر حېران دے
 لکه سپوږمۍ وي ، ستور و قطار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبار کښې

زما په طمع بد کړې تېرې وختونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم
 ماته را ياد نه دي خوک زه په خزانې کښې يم
 په زړکي غم نه لرم په خوشحالي کښې يم
 زه لېونې يم چې کوم دومره فکرونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم
 لېونې نه يم چې دغسودا کوم
 په تادي اور بليږي زه خه پروا کوم
 چې بيا همزوي راته نه کا پېغورونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

له منزلونه اور خزانې کښې دواړو معنی داسې دي :
 لېونې نه يم چې داسودا کوم - په تادي اور بليږي زه خه پروا کوم

سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

توري سترگي دي اشاري کا
زپ کيه راته وايه

پيڻي دنگلو انگي کا
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

کله بانه راته ازغي کا
پي مڪي شي بيا سترگي مري کا
زپ گيه راته وايه

کوه پي غه دي نن پنه زه وي
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

بيا پي ارمان ديسره نه وي
پي مور خلق ٿول تماشي کا
زپ کيه راته وايه

دا دي خاطره په تيارو کيڻي
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

دا انتظار په تورو شپو کيڻي
خيلي اوبکي دي خان ته ډيري کا
زپ کيه راته وايه

له منزلونه اوريدوان کيڻي (نن) نشته
له منزلونه کيڻي را بند نشته

دومره وزکاره نه يم پي خپل خان ووينم
پي په ائين کيڻي کوم ائين پرېشان ووينم
جانانه ډير درېسي کومه ارمانونه
زه دي ياره نه يم دومره وزکاره نه يم
پي درته کوم
زه پي کور له حمه مئين سوزيږي په ما
لکه داوړ په شان سپنگار خليږي زما
خاطره مه راځه بليږي سره اوردونه
زه دي ياره نه يم دومره وزکاره نه يم
پي درته کوم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

گنې لږ غمه به دې سر شم بيا مزي كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

چې دا غيارو زما يار شري
 بس اوس ي قتل ته تيار شوي
 اشنا زما خفي وپزار شوي
 پروا ي نشته خو په خپله ي ذري كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

څنگه قبول دغه پلټون كړم
 څه ي لږ تا په دې ژوندون كړم
 دلبره مينې دې مجنون كړم
 جانانه اوس لپورې توبې مسخري كړه
 را يادې دغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

دستا چې نه يمه دچا يم
 راغله دايم په خندا يم
 مرود نه يمه پخلا يم
 خاطره بيا كه مرود شوم نو كيلى كړه
 را يادې هغه شپې كړه زما ناترسه ياره

چې تر سبا به ي ژر پاته تا پسې كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

دلبره بنه راته معلوم يې
 هسې خونه چې ته ماشوم يې
 كله زهير په ما مظلوم يې
 چې نه پوهيږي لږ هغوسره وعدي كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

چې ستاد مخ په تماشا و
 دغه وصال وځكه جدا و م
 نه يم خبر په څه سودا و
 چې تماشا ي ستاد مخ د تماشا كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

چې په غمونو كې دې كې كړم
 اوس دې دلبره څله هېر كړم
 كه دې يو ځل په ديدن سپر كړم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

چي نه رادروي ياره ته ، منع دي كه يادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 ان د يو ساعت مهمان د لي
 اوږه زما يو شو كي لي
 تېر به شي ستا شباب ، سردې نه كه و مرادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 چاته بنكاره كه خپل خيگر
 نه كهې پرواې پرې دلبر
 نورې دي خوك چي بي واوري دغه فريادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 كه بنه دي شي په سردزما
 وي دې پېشكش دلبرزما
 واي خاطر شه زار له تا ، نشته باقي جا پېدازما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما

تېر به دستاد حسن وارشي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 چي نه رادروي اشانوي عدي شاه كوي
 هغه پروون دي خه وي نن چي بيا بله كوي
 زما يقين ستا په اقرار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 سترگي مي بي له تانه د چا په لور نه كوري
 دستاله مخه خني مخونه نور نه كوري
 مېرې به كله په ديار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 زه د بل چا د مينې اشناخه طبعه نه كه م
 زه به له نورو سره ستا مينه سمه نه كه م
 په ما خاطر دي كه اعتبار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما

د قام څلمو سترگې مو پورته کړې خپل ځان وگورئ
چرته کبې ورسپېده، وگورئ جهان وگورئ

د قام څلمو زموږن همدغه دختو وړئ دی
دا مو د ژوند د بڼه کېدو د خوشحالو وړئ دی

د نمر په څېرې خپل طاقت په ټول جهان خورکړئ
په خپل همت هر چرته نوم د پاکستان خورکړئ

شاته نور مه گورئ په وپاندې خپل قدم کېږدئ
په وزانو لارو باندې مه ئې قدم سم کېږدئ

له مغې لرې کړئ ازغې ځان ته کلونه کېږدئ
شې چې اغیار در ته حېران هلته کبې پلونه کېږدئ

موږ له چې مغې له راغلي وار خطا تلی دی
څلمو زموږنه ځنې ډېر ځلي په شا تلی دی

زه جهان څه کړم چې نمر مخیه یار تا وویم
څنگه دنیا وویم څنگه دنیا وویم
ستا د کاکل په تور و شپو پورې لاشپې څه دی
ستا د سرو شونډو اننگو پورې غنچې څه دی
وی تماشه ې د ژبا چې دې خندا وویم
څنگه دنیا وویم څنگه دنیا وویم
دستا په مینه کبې د خلقو خندنه خوښ ییم
خود خپل عقل نه و زکار شم لپونه خوښ ییم
راسره غم د لېونو شې چې صحرا وویم
څنگه دنیا وویم څنگه دنیا وویم
کله چې ما خاطر ته یاد شې ټول جهان ککلی شې
له ډېره هجره هر یو ککلی د چشمان ککلی شې
خدا ې خبر بیا چې زه به ستورے د سبا وویم
څنگه دنیا وویم څنگه دنیا وویم

د دښمن په خونه تندر د اسمان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 شان و شريک دے زمونږ
 جاه و حشمت دے زمونږ
 د قرباني په دېرو وينو د امکان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 دا دېکې مے کوه
 هسې دېکې مے کوه
 زړه د فولادو نه د هريو مسلمان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 غم د بلانے کوو
 د چا پروانے کوو
 مقابلي ته د دښمن زمونږ يو ځان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 مونږ دخپل کور کړو فکر
 هم دخپل ورو کړو فکر
 فکر مو دا دے چې کشمير کېږي هندوستان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو

تاسو هم واورئ چې پېغور ته نظر تپت نه شي
 د پاکستان ځلمو مېدان کېږي موسر تپت نه شي
 د مشرانو تل ځلمو نصيحتونکي نه وي
 د امر دے وخت د ترقي تل دا وختونه نه وي
 ملا مو د قام خدمت ته و تپئ چې سيال شي پکېږي
 دا تنگي لنډې کړئ اوارې چې خوشحال شي پکېږي
 چې نن يې ونه کړئ ځلمو بيا به يې کله وکړئ
 دخپل وطن خدمت ته پورته شي په خپله يې وکړئ
 يو بل ته مے کورئ، له ځان هريو ماليار جوړ کړئ
 د پاکستان د هريو کوټ ځني کلزار جوړ کړئ

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

خاڻڪي پڻ شان و و اول
هٻڙن پر پشان و و اول
اول و و خاڻڪي اوس درياب ترڙي بي پايان جو پش
پي پاڪستان جو پش
هر امتحان ته ولاڻ!
دغر پڻ شانته ولاڻ
وائ خاڻڪي ڪلڪ پڻ شافي ر سندن جو پش
پي پاڪستان جو پش

~*~

ستا دهلال ستورے مدام اختر دے زمونڀن
د ستا مثال ستورے بشڪاري نظر دے زمونڀن
د ستا د اتبال ستورے سرا و بصر دے زمونڀن

تل حليبي پڻ تاڇي بي رويان وطنه
د پاڪستان وطنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**